

VLADARSTVO

IN
MIR

MADISON SQ. GARDEN

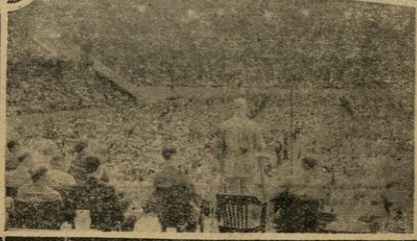
MADISON SQ.
GARDEN

Nedelja ob * popoldne

sodnik Rutherford

Vladarstvo in mir.

Valop prost

DUH NEODVISNOSTI še živi, oni duh, ki hoče biti prost vsake tuje sile! V težnji po svobodi in poštenosti, v interesu odkritega govora in splošnega dobrobitja imajo nekateri moške še vedno pogum, da se za to zavzemajo, razodevajoč oni duh, ki je do pred kratkim ohranil svobodne demokratične dežele.

Kdor je 25. junija 1939 poslušal govor »Vladarstvo in mir«, bodisi direktno na svetovnem kongresu, bodisi preko radia, bo — ako hoče biti s seboj iskren — moral reči: Sodnik Rutherford je v besedi in dejanju značaj, kakršnega nujno potrebuje sedanji nevarni čas.

Tvoj resnični prijatelj ti govori odkrito, brez hinavščine. V tvojem interesu te svari pred grozečo nevarnostjo, pokazuje neustrašeno na skrite sovražnike, na njihov način bojevanja in učinek, po katerem bi končno utegnil zgubiti življenje, svobodo, lastnino in srečo. Sodnik Rutherford se je tebi nasproti izkazal za takega prijatelja. Našel boš v svojo korist to sam potrjeno, ko prebereš njegov govor, ki se ti tu predlaga. Iz mesta New Yorka se je prenašal govor preko 75 radio-postaj. Brezžičnim potom in po telefonskih vezah z New Yorkom so ga istočasno poslušali na zborovanjih, ki so se vršila v več kot 30 mestih Velike Britanije, Kanade, Havaija, Avstralije, Indije in Amerike.

Izdajatelj.

Prva naklada (angleško)

10 000 000 izvodov

Pravica založbe 1939

Izdajatelj:

**WATCH TOWER
BIBLE AND TRACT SOCIETY**

Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Za

Jugoslavijo, »KULA STRAŽARA«, Rud. Kale,
Beograd, Dalmatinska ul. 59

Podružnice:

Beograd, Bern, Paris, London, Buenos Aires, Toronto,
Strathfield, Kapstadt, Shangai in v drugih mestih.

Government and Peace — Slovenian

Printed in Jugoslavia

Tiskala Ljudska tiskarna d. d. v Mariboru,
predstavnik Viktor Eržen v Mariboru

Vladarstvo in mir

L JUDJE DOBRE VOLJE, to je ljudje, ki so napram stvarniku dobre volje, žele živeti pod vladavino miru, ki se v splošno korist izvaja v pravičnosti. Ne moremo biti trajnega miru brez dobre, pravične vladavine, in pravična poštena vladavina ne more biti brez miru. Nepopolnim ljudem se ni posrečilo vzpostaviti take vladavine.

V vsakem narodu se danes mnogo govori o tem, katera vladavina naj bi trajala naprej, ali naj bi se sedanja vladna oblika spremenila ali pa bi se bilo podvreči sistemu, ki ogroža vse ljudi zenačiti in obvladati. S tem nastane nujno vprašanje, kako bi se dalo ohraniti mir in obvarovati vojsko. Med mnogimi vladami vladajo nesoglasja, in ves svet se nahaja v stanju brezmočja in stiske.

Osmeševati posamezne osebe, ne bi moglo roditi nič dobrega. Nihče ne more navesti tudi le enega slučaja, kjer bi bil javno osmešil kako osebo. Vendar pa se je iskreno kritiko nazorov, ki jih zastopajo in podpirajo ljudje, smatralo vselej za primerno in često za koristno. Ljudje dobre volje so razumni. Oni bodo predloženo dokazovanje proučili, in nato bo vsak posamez-

nik sam zase sodil. Ne borim se proti komurkoli radi plemena, narodnosti, barve ali religije. Sem proti krivici in hinavščini. Imam napram vsem najboljše namene. Da se v neki stvari pride do pravega zaključka, je treba poznati dejanski stan. Ta dejstva, ki jim ne more oporekati nobena nepristransko presojojōča oseba, bom sedaj predložil, da lahko ljudje vidijo, da je le ena pot osvoboditve iz svetovne stiske.

Mnoga stoletja so odkritosrčni ljudje delali vse, kar so najbolje mogli, da ustvarijo in vzdržujejo vladavino miru in pravičnosti. Njih napor niso bili kronani z zeželjenim uspehom. Spričo tega dejstva vprašujejo razumni ljudje: Bodo li narodi venomer razdvojeni in needini, ali pa bo kdaj kako vladarstvo, ki bo izvajano brez vojske in v pravičnosti?

Pravilen odgovor na to vprašanje se ne more črpati iz človeških teorij; in vendar ga je moči resnično nekje najti. Vsa pravična vladarska moč prihaja od Boga, Vsemogočnika, ki je popoln in ne dela napak. Zato je bogovlada edina vladavina, ki more prinesiti zaželjeno. V dokaz ne predložim človeških nazorov, marveč v luči nevarljive besede Božje gledana izkustva iz zgodovine ljudi in vladavin.

BOGOVLADA ali **TEOKRATIJA** je vladavina narodov zemlje, ki se izvaja pod neposrednim vodstvom Boga Vsemogočnega. Taka vladavina je seveda popolna in pravična. Človek je stvarjenje Božje. On je bil ustvarjen za zemljo in zemlja za človeka (Izaija 45 : 12, 18). Modri

ljudje pričakujejo od stvarnika, da jih vodi po pravi poti. Jezus je BOGOVLADO napovedal in napolil svoje naslednike, da molijo zanjo k Bogu kakor sledi: ‚Kraljestvo tvoje pridi. Zgodi se volja tvoja kakor v nebesih tako na zemlji!‘ Devetnajst stoletij so kristjani to molitev odkritosrčno molili. To je dokaz, da je bila zemlja vladana po človeških teorijah in zemeljski mo-drosti, in se tudi še sedaj tako vlada. V tej uri svetovne stiške vprašam: Kateri narod na zemlji želi Božjo vladavino, za katero je Jezus učil moliti svoje naslednike? Pravilen odgovor se glasi: Niti eden! — Vabim preudarne ljudi sveta, da sedaj trezno presodijo dejstva kakor izhajajo i iz pisma i iz svetovne zgodovine.

Prvi zakon, ki je bil dan popolnemu človeku v Edenu, ni bil političen, marveč teokratičen (1. Mojz. 2 : 16, 17). Prestopek tega zakona po človeku je položil temelj strahovitim razmeram, ki danes vsepovsod vladajo, in je do tega vedel. Šestnajst stoletij, potem ko je bil dan tisti zakon, je vladalo na zemlji nasilje in miru ni bilo. To stanje je bilo pripisovati temu, da so se stvorjenja branila slušati teokratično vladavino, in posledica je bila uničenje vsega mesa izvzemši le osem oseb, ki so v resnici slušale Boga (1. Mojz. 6. in 7. poglavje). Razmere sedanjosti so enake onim, ki so vladale neposredno pred potopom. Slične posledice se mora torej pričakovati tudi za sedanji svet.

Prva po potopu organizirana vladavina je bila totalitarna vladavina z Nimrodom kot diktator-

jem. Ta vlada je bila organizirana v kljubovalnosti napram Bogu. Bila je to zveza religije in države, ki se v novejšem času imenuje »Združene cerkve in države«. Nimrod, vladar, se je povišal in zapeljal ljudstvo, da ga je kot mogočnika, stoječega pred Bogom Vsegamogočnim, častilo in proslavljalo (1. Mojz. 10 : 8-10). Pod tem vladarstvom je ljudstvo pozabilo Boga. Po svoji smrti je bil Nimrod povišan v boga in po svojih naslednikih nazvan »oče bogov«. Pripomniti je treba, da je bila Nimrodova vlada spletko satana, protivnika vsemogočnega Boga. Nimrodova diktatorska vladavina je bila proti miru. Nimrod je izvojeval osvojevalno bitko, zenačil ljudstvo in ga držal v stanju strahu. Vpeljal je celo program javnih del, pustivši zgraditi religijski stolp v Babilonu in druge zgradbe; toda njegova dela so zapadla razdejanju (1. Mojz. 11 : 1-9).

Nimrodov zgled je vlekel. Z njim tekmujoče totalitarne vladavine so se stvorile v raznih delih sveta, in te vladavine so vodile osvojevalne bitke ter oropale človeku mir. Abraham, ki ga je Bog imenoval svojega »prijatelja«, je ubežal politično-religiozni vladi babilonski, ker je stavil svoje upanje v bogovlado, ki jo je Bog za prihodnji čas obljubil. Vsi zatem živeči zvesti proroki in hlapci Božji so se popolnoma vzdržali zemeljskih politično-religioznih vlad, in kakor se poroča v enajstem poglavju pisma Hebrejcem, »so pripoznavali, da so tujci in priseljenci na zemlji, ki so upali in čakali na teo-

kratično vladavino, izvajano po Mesiji. Zbog njih vere in vdanosti Bogu so bili ti zvesti možje preganjani, celo usmrčeni, in se o njih poroča, 'da jih svet ni bil vreden'.

Bog je svoje ime »Jehova« najprvo razodel Mojzesu, in to ime »Jehova« prikazuje na njegovo namero s človekom. S potomci Abrahamovimi je Jehova Bog vzpostavil predpodobno bogovlado ali teokratijo, to je, on je ustvaril mal primer svoje resnične vladavine, ki se je imela vzpostaviti v bodočnosti. Nato je uporabil ono ljudstvo za ustvaritev proroških slik ali dram, ki ponazorujejo razvoj njegove resnične vladavine. Po očivestnih dogodkih, ki jih je dal Bog sedaj nastopiti, pojasnjuje smisel teh proroških dram. Mojzes je bil Jehovin vidni zastopnik in je bil uporabljen kot predpoda ali slika Kristusa Jezusa, Mesije, ki ga je obljubil Bog postaviti za vladarja teokratiji.

Da varuje svoje zgledno ljudstvo pred religijo, je dal Jehova Izraelcem svoj zakon, ki jim je prepovedoval, klanjati se pred katerim koli stvarjenjem ali predmetom ali mu pripisovati zveličanje ali varstvo (2. Mojz. 20 : 2-5). Prestopajoč božanski zakon, pa so nato Izraelci podlegli vplivu duhovščine in religije, proseč za kralja izmed ljudi, da bi mogli častiti človeka in mu služiti. O tem je rekel Jehova svojemu proroku Samuelu: »Zavrgli so mene, da ne bi jim bil kralj« (1. Samuel 8 : 4-8). Religija, ki so jo Izraelci sprejeli in izvajali, je popačila ono vladavino v predpodobi, in narod se je pogrez-

nil v pozabljenje. Njihov tempelj, ki se je imenoval po Jehovinim imenu, je postal »jama razbojnikov« in trgovina (Jeremija 7 : 11; Lukež 19 : 46).

Nato je prišel Jezus, za veliko teokratijo določeni vladar. Jezus je jasno povedal voditeljem Izraela, da so sprejeli človeška izročila religije in zapustili Jehovo Boga (Matevž 15 : 1-9). Ti voditelji so bogovlado odklonili in glasovali za totalitarno vladavino, kakor jo je zastopal poganski Tiberij Cezar, za čigar despotske vlade je bilo žaljenje vladarja ali veleizdajstvo nad kakim zemeljskim vladarjem prvokrat napravljeno za težak zločin. Radi svoje zvestobe do Jehove Boga, vrhovnega vladarja teokratije, in radi svoje neustrašenosti, s katero je ljudstvu oznanil, da je religija zanka hudičeva in kraljestvo Božje njegovo edino upanje, je bil Jezus krivoma obtožen veleizdajstva in križan. To obtožbo so dvignili religionisti in jo podprli s krivim pričanjem. Isti religijski voditelji so skušali pozneje prikriti dejstvo, da je vsemogočni Bog obudil Jezusa iz smrti.

Vstajenje Jezusovo in njegovo povišanje v nebesih še ni označilo pričetka teokratske vladavine na zemlji. Moralo se je s tem čakati do po Bogu določenega časa (Psalm 110 : 1; Hebrejcem 10 : 12, 13). Iz tega razloga se je bogovlada v minulih devetnajstih stoletjih izvajala le glede kristjanov, ki se popolnoma izročijo Kristusu Jezusu in tvorijo Božjo organizacijo na zemlji. Vsled tega se biblijska izjava v Rim. 13 : 1 in

1. Petr. 2 : 13, 14 glede »višjih oblasti« in »poglavarjev« ne nanaša na kake svetske vladarje, marveč edino na organizacijo kristjanov, katere glava je Kristus Jezus.

Kristjanstvo v tem svetu ni bilo nikoli popularno. Kristjani so bili in so še po religioznih vladarjih prezirani in zavrženi. Kar pa je znano kot »krščanska religija«, je med svetskimi vladarji priljubljeno, in voditelji v isti so čaščeni in od ljudstva bolj poveličevani kot kateri koli drugi razred ljudi na zemlji. To je pripisovati temu, ker so bili ljudje zapeljani k veri, da je kristjanstvo in religija eno in isto, ko je v resnici religija vselej bila in še je hud nasprotnik teokratične vladavine, torej nasprotnik Kristusa. Danes ni niti ene religiozne organizacije na zemlji, ki bi neustrašeno zastopala in zagovarjala kraljestvo Božje pod Kristusom kot upanje za ljudi in kot zveličavno sredstvo za trpljenje človeštva. Ne pravim tega, da bi se posmehoval ali da škodim ljudem, marveč ker je resnica. Ljudem se mora razodeti, da je religija rafinirano sredstvo hudiča, ki služi temu, da se zapeljuje ljudi in jih odvrča od Boga, in to spoznanje jim je potrebno, da lahko ubeže religiji in služijo Bogu in kralju, Kristusu Jezusu. Če bi politični vladarji narodov danes ta dejanski stan spoznali in razumeli, ne bi v tej uri nevarnosti rekli: »Treba nam je več religioznosti«, marveč bi rekli: »Obrniti se moramo Bogu in njegovemu kralju, Kristusu Jezusu, in slušati njegov zakon.«

Zakaj pa ne more kristjan razložiti nepobitnih dejstev, kakor so zapisana v biblijskem poročilu in tudi v svetovni zgodovini ter pokazati njihov odnos do sedanjih nesrečnih razmer, ne da bi bil razkričan kot religijski fanatik, nevednež in samovoljni razlagalec Svetega pisma? Ker religionisti, kateri kristjane v tem smislu dolže, ne vedo odgovoriti na dogodke niti na Sveto pismo in so prisiljeni, zateči se k obrekovanju, da ljudstvo zmedejo in drže svoje farane v suženjski pokornosti.

O korporaciji kristjanov, ki jih je Bog imenoval »Jehovini svedoki«, naj mi bo dovoljeno reči, da niti njihovo znanje, niti njihovo pomanjkanje svetske izobrazbe, niti njih dober ali slab glas med ljudmi nimajo kaj opraviti s stvarjo, s katero se pečamo. Vest, ki jo prinašajo ljudem, ni vest kakega človeka. Oni ne slede človeku kot svojemu zemeljskemu voditelju; kajti oni nimajo takega voditelja. Oni ne izvajajo niti kulta niti so sekta. Kristus Jezus je njihov voditelj; oni so Bogu in njegovemu kraljestvu popolnoma vdani; njih edino delo obstoji v tem, da oznanjajo ljudem resnico, tako kot je obrazložena v Bibliji, in oni slušajo in časte Boga bolj nego ljudi. Če grozi narodom nesreča, če zija pred njimi prepad, kako naj se ljudje rešijo, ako o tem ničesar ne zvedo? Ljudje, ki se zde veliki in si nekaj domišljajo in ki sprejemajo priznanje in hvalo drugih ljudi, si niti najmanj ne prizadevajo, da bi poučili ljudi o tem, kar naj bi vedeli. Niti enega primera ni v zgodo-

vini, glasom katerega bi bil človek radi svoje posvetne izobrazbe, svoje modrosti ali svojega ugleda med ljudmi kdaj izvoljen od Gospoda, uporabeč ga za kakršenkoli namen. Nasprotno stoji v pismu pisano o tistih, ki jih Bog uporablja za to, da pouče ljudstvo o njegovi nameri, da 'je Bog izbral to, kar je na tem svetu po modrih zaničevano, da se ne hvali pred Bogom nobeno stvarjenje' (1. Kor. 1 : 20-22). Naj vsi, ki hočejo častiti ljudi in se pred njimi klanjati, to store. Kristjani pa dajejo čast Bogu in Kristusu Jezusu in se pred njima klanjajo.

Namen pravične vlade, ki ga ustava Zedinjenih držav tako dobro razlaga, je »zagotovitev domačega miru«. Nikoli ni bilo na zemlji kake religiozno-politične organizacije, ki bi bila vzpostavila vlado, katera bi zagotovila »domači mir«. Ni je bilo nikoli vladavine, ki bi bila oskrbela ljudstvu trajni mir, in ni razloga misliti, da morejo človeška stvarjenja tako vladavino vzpostaviti, ker so ravnala v nasprotju z zakonom Božjim in še vedno tako ravnajo.

Nadomestilo

Vodilna religijska ustanova sveta, ki ravna po možu na čelu, je skušala teokratično ali nebeško vladarstvo uporabiti ne samo na religijske organizacije, marveč tudi na politične in komercialne naprave, in to se je zgodilo, ker so pismo krivo uporabljali. Biti more le ENA TEO-

KRATIČNA VLADAVINA, in to je ona Jehove, izvajena po Kristusu Jezusu, kralju. Vsakršen poizkus, obvladati narode po diktatorjih ali po takozvanih »demokracijah«, pri čemer zavzema poglavar neke religiozne organizacije mesto nadoblasti, trdeč, da zastopa vsemogočnega Boga, je posnemanje, potvorba in zato prevara in zanka, v katero se vjemajo ljudi in s tem trpe. Nobena taka vladavina ne more prinesiti svetu kdaj miru. Mnoga stoletja so ljudje tvorili to, kar se imenuje »združenje cerkve« in države«, ali bolje rečeno »združenje religije in države«, pri čemer pripoznavajo religioznega vladarja za višjo oblast; in zatrjevalo se je in se še zatrjuje, da more in bo taka religiozno-politična vladavina prinesla svetu mir. Dogodki dokazujejo baš obratno. Je li taka potvorjena teokratija bila blagoslov za ljudstvo, mu je prinesla mir? Naj me noben iskren človek ne razkriči za religijskega fanatika, ker navajam na tem mestu zgodovinske dogodke in omenjam citate iz oficijelne religijske enciklopedije (zvezek 3, stran 615). Leta 800 po Kr. je kronal poglavar svetovne religijske organizacije Karola Velikega za cesarja svete rimske države. O kronanju Karola Velikega pravi katoliška enciklopedija (The Catholic Encyclopedia, Vol. 3): »Zahvala za njegovo povišanje ne gre osvojenju Rima niti dekretu rimskega senata... še mnogo manj meščanstvu Rima, marveč papežu, ki je v nadvse kritičnem momentu izvajal moralno nadoblast v zapadnem krščanstvu, ki mu je tisto dobo v ve-

liki meri prisodilo.« To je gotovo drzna trditev, da sta religija in religiozni poglavar vzvišena in da stojita nad političnimi vladarji. Tisoč let pozneje je Napoleon strmoglavil to religiozno nadoblast kakor tudi svetovlado religioznega voditelja. Leta 1929 je rimska politična sila dala onemu religioznemu voditelju njegovo posvetno moč nazaj. Ali naj ljudstvo zgodovino tisočih let od Karola Velikega do Napoleona, ko sta religija in država bili medseboj zvezani in je religija sedela v sedlu, pozabi? Je poslednje prineslo ljudstvu mir in blaginjo? Je bila tista tako zvana »teokratija« prava ali potvorba? Čeprav so se v nedavno minulih letih izvršile na listih mnogih zgodovinskih knjig protipravne in nepotrebne spremembe, da se prikrije ljudem dejanski stan, je vendar še v njih precej preostalo, da se tisti, ki žele to vedeti, o tem poučijo, da je taka zveza religije z državo prinesla le tisoč let trajajoče prepire in vojske in da je bila vzrok temu, da je človeška kri napajala zemljo.

Danes, ko potrebuje svet nujno mir, si narodi niti najmanj ne prizadevajo, da privedejo resnični mir. Izjavljam, da se za resnično zdravilno sredstvo in za edino upanje na svetni mir danes namenoma nihče ne zmeni in se vodilne religiozne in politične organizacije na zemlji proti temu očitno bore. Združenje religije in države ali »države in cerkve« ni nikoli prineslo miru in blaginje, marveč nasprotno prepír, vojsko in revščino. Ali bode ljudstvo Amerike in

drugih demokracij moralo napraviti nov poskus s tako zvezo religije in države, da vidi, če more taka zveza odstraniti težave sedanosti, ali pa bodo narode izučile izkušnje minulih dni? Društvo narodov je svoj zatrjevani namen pogrešilo. Diktatorji sramotijo danes demokracijo in pravijo, da je ta vladni sistem »gnil«. Diktatorji in religionisti delujejo v medsebojni slogi in tako zvane »demokracije« soglašajo s tem, da se vsi narodi tirajo v tabor diktatorjev, in vsi, brez izjeme, so proti Božjemu kraljestvu pod Kristusom.

V dokaz, da zveza religije in države ali »cerkve in države« ne privede miru in ga ne more nikoli privedi, navajam sledeča dejstva: Leta 1929 je bila religija zopet dvignjena na mesto nadvlade, in skoraj vsi narodi so to dejstvo pripoznali. Papež je leto 1933 izrekel za »sveto leto« in ga je raztegnil še na leto 1934, izrazivši takrat upanje, da se bo iz tega iztekala narodom »zlata reka miru in blagostanja«. Je pa prineslo to res mir in blaginjo? Ne, marveč baš obratno. Vprav v onem tako zvanem »svetem letu« je prevzel naci-diktator oblast v Nemčiji. Kar nato je sledila nepravilna bitka zoper nemočno Etiopijo, upor in strahotna vojska v Španiji, pri čemer je na stotisoče ljudi izgubilo življenje, nadalje japonski vdor na Kitajsko, nato polastitev Avstrije, zatem rop Čehoslovaške in protizakonita zasedba Albanije — vse v namenu, da izropajo Jude in pridobe na protipraven način pokrajine; in sedanost je ozna-

čena z največjim oboroževanjem, ki je bilo kdaj poznano. V vseh teh stvareh delujeta religija in država skupno. Religionisti hvalijo in slavijo zdaj diktatorje in voditelje vojne, ki so, prekršec večno zavezo Božjo, prelili mnogo nedolžne človeške krvi. Diktatorji, ki ogrožajo svetovni mir, uživajo čast in hvalo religioznih voditeljev.

Puritanci so pobegnili nekoč pred religioznim preganjanjem v Evropi in so se naselili v Novi Angliji, upajoč, da bodo mogli tam prosti religioznega in političnega vmešavanja častiti Boga. V tej deželi je zveza religije in politike povzročila sedaj velik preokret, in zopet se v Novi Angliji uveljavlja preganjanje kristjanov. »Catholic Telegraph-Register« v Cincinnatiju od 28. aprila 1939 navaja besede odličnega katoliškega monsignorja Matthewa Smitha kakor sledi: »Danes Boston ni več obvladan od trmoglavega puritanizma, kajti Boston je postalo katoliško mesto, eno največjih sveta... Kar se je zgodilo v Novi Angliji, se bo zgodilo v vseh drugih krajih Zedinjenih držav.« Tako se glasi naznanjena želja religije: vihteti željo, zenačiti ljudstvo in ga obvladati.

Zdaj se ponuja poglavar religioznega sveta narodom kot posredovalec miru in poziva religiozno prebivalstvo, da naj se s »posebnimi molitvami obrača (ne na vsemogočnega Boga, marveč) na (ženo, imenovano) sveto devico« in tisk naznanja, da so diktatorji sporazumni s tem, da prevzame papež v tem pogledu vodstvo.

Pazimo prosim, da danes vsi narodi zagovarjajo človeško vladavino, vladavino, v kateri religija prevzema vodstvo, in vsi so proti po Kristusu Jezusu vladani teokraciji Jehovini. Pazimo tudi na nadaljno nepobitno dejstvo, da ni boj: Katolik proti protestantu, in da se sporno vprašanje ne glasi: Fašizem ali komunizem proti demokracijam, marveč bojna parola se glasi: Človeška vladavina pod satanom proti teokraciji pod Jezusom Kristusom, religija in država proti Kristusu in njegovemu kraljestvu. Srednje poti ni; kajti Jezus pravi izrecno: »Kdor ni z menoj, je zoper mene« (Luk. 11 : 23). Diktatorji javno obrekujejo Jehovo in Kristusa Jezusa, in niti eden izmed narodov na zemlji se ne izjavlja za Jehovo in njegovo kraljestvo pod Kristusom. Teh dejstev ni moči pobiti. Ker ni noben narod za teokratično vladavino, so vsi proti po Kristusu Jezusu izvajani vladavini.

Zakaj ne ta dejstva mirno presoditi, mesto da se sramote kristjani, kateri opozarjajo ljudi na to? Kriva predstava ne more prinesiti nikomur nič dobrega, marveč je vsakomur v veliko škodo. Narodi zemlje so danes razdeljeni v dva tabora: eden je za Kristusa in njegovo kraljestvo, in drugi p r o t i Kristusu in njegovemu kraljestvu. Svetski poslaniki med narodi tekajo od enega naroda do drugega, prizadevajoč si, vzpostaviti mir, toda njih naperi ne pomagajo nič, in narodi so v veliki stiski in nadlogi. Jehova je sedanje razmere vedel naprej; on pravi o teh posvetnih poslancih: »Poslanci, ki

prosijo za mir, jokajo bridko« (Izaija 33 : 7). Čemu? Jehova odgovarja v Jeremiji 8 : 11, da kričijo: »Mir, mir«; »dasi ni miru!« Med veliko teokratijo in njenim posnetkom, katera potvorba je »gnusoba razdejanja«, ne more biti miru« (Matevž 24 : 15). O poslancih narodov, ki upajo ustanoviti mir, pravi Bog naprej, kako da pravijo v svojem obupu: »Čakali smo miru, toda nič ni prišlo dobrega, časa ozdravljenja, a glej, le strah!« (Jeremija 8 : 15). Te proroške besede opisujejo kaj dobro narode, v katerih je religija zvezana z državo.

Sedanjest ni čas miru med Jehovo Bogom in potvorbo, ki deluje v njegovem imenu in tvori »gnusobo razdejanja«, marveč, kakor je to izjavil Gospod, je to »čas bitke«, to je bitke med veliko teokratijo in narodi ter ljudstvi, ki se zoperstavljajo Bogu in njegovemu kraljestvu. Jehovini svedoki pridejo zdaj, kakor jim je Gospod zapovedal, ter oznanjajo mir in rešenje po Božjem kraljestvu, in ta vest Božja o njegovem kraljestvu razjarja sedanje obvladovalce sveta, religiozne in politične, o čemer pravi Jezus (Razodetje 11 : 18): ‚Narodi so se razsrdili, in prišla je jeza Božja in njegov čas, da se pogube, kateri pogubljujejo mir zemeljski'. Zveza cerkve in države, ki postavlja državo nad Boga vse-mogočnega in se zoperstavlja veliki teokratiji, tira ves svet Harmagedonu nasproti. To je čas in kraj, kjer bo odločeno sporno vprašanje med Bogom in satanom, in vsi, ki ostanejo na strani satanovi, bodo ž njim vred uničeni.

Jehovini svedoki ne prinašajo sedaj svetu vesti mržnje in prepira, kakor se jih po krivici tega dolži, marveč prinašajo nesebično vest, ki prihaja od Boga vsemogočnega, tako kot je za-beležena v njegovi Besedi. Svedoki Jehovini niso nikaki verski fanatiki in ne trdijo, da raz-lagajo pismo. Kot hlapci Gospodovi opozarjajo ljudi zgolj na pot Božjo, na to edino pot k pra-vičnemu vladarstvu miru. Na svetu mora biti sedaj na milijone odkritosrčnih ljudi, ki stoje v veliki meri pod vplivom religije in religioznih voditeljev in vendarle verujejo, da je Jehova vse-mogočni Bog in Kristus rešitelj človeka. Na ta-ke se obračamo in jih vzpodbujamo, da vzamejo besedo Božjo za svojega vodnika in odklonijo slediti človeškim besedam.

Jehova Bog napoveduje dan končnega obra-čuna in govori o svoji pravični vladi in njenemu Regentu sledeče besede (Izaija 9 : 6, 7): »Zakaj dete nam je rojeno, sin nam je dan, in vladar-stvo pride na ramo njegovo, in ime njegovo se bo imenovalo: Čudoviti, Svetovalec, Mogočni Bog, Oče večnosti, Knez miru. Pomnoževanju njegovega vladarstva in miru ne bode konca.« Pazimo tu na odločilno izjavo, da je vladarstvo miru velika, po Kristusu Jezusu upravljana te-okracija.

To po Izaiji zapisano prorokovanje se je za-čelo izpolnjevati, ko se je detece Jezus rodilo v Betlehemu. Pazimo na vest, ki jo je tisti čas Jehova poslal, in ne prezrimo nadalje, da Je-hova nobenemu religionistu ni dovolil, biti priča

onemu čudovitemu dogodku. Nasprotno, Bog je za to priliko izbral za svoje priče ponižne pastirje, in nedvomno nobeden izmed njih ni užival šolske izobrazbe duhovnika. Njim je oznanil angel Božji rojstvo Jezusa, Zveličarja sveta, in neposredno za tem je pela množica nebeških poslancev proroške besede (Lukež 2 : 6—14): »Slava na višivah Bogu in na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje!« (van Ess). Bil je to isti Jezus, ki je pozneje oznanil kraljestvo nebes in samega sebe kot Kralja, ki ga je Bog določil za to, da vlada svet v miru, isti Jezus, o katerem je Bog po svojem proroku rekel: 'Na njegovi rami bo počivalo vladarstvo.' Ta isti Jezus je oznanil ljudstvu Božjo namero, vzpostaviti pravično vladavino miru, vsled česar so ga religiozisti krivoma obdolžili veleizdajstva Cezarja, zavljo katerega »zločina« je moral Jezus pretrpeti sramotno smrt.

Od tega dne dalje pa do danes so se ljudje, ki so napram Bogu dobre volje, izjavljali za Boga in Kristusa in proti nepostavnosti. Po objavi Jehovini je vstali in poveljani Kralj, Kristus Jezus, zdaj prišel, da kot Vladar sveta vlada v pravičnosti, in ljudje dobre volje stoje na strani Božji in njegovega kraljestva. Kdo pa je proti njemu in njegovemu kraljestvu? Vse totalitarne vladavine in vladarji, katerim stoje ob strani religiozni voditelji in jih podpirajo, in kateri vsi priporočajo človeško vladavino nad svetom.

Če si bil katolik ali protestant, jud ali po-

gan, ni važno. Gre samo za eno vprašanje: Si li za po Kristusu vladano kraljestvo, ali pa priporočáš in podpiraš vladavino po sebičnih ljudeh? Zakaj je to važno? Ker bodo le tisti prejeli blagoslove velike teokratične vladavine, ki so napram Bogu dobre volje. Pazimo, s kakim povdarkom so bile proroške besede, ki pomenijo za vse, ki jih sprejmejo, dobro vest, ob času rojstva Jezusa govorene z nebes: »Slava na višavah Bogu in na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje!« (van Ess). Iz tega nujno sledi, da morejo le napram Bogu in njegovemu Kralju dobromiselni ljudje imeti in uživati blagoslove miru. Kdor je proti po Kristusu Jezusu vladanemu kraljevstvu, ne more nikoli imeti miru.

Jezus je povdarjal svoj veličastni prihod in važnost svojega kraljestva, in njegovi apostoli so storili isto. On je izjavil, da bo potem ločil ljudstva narodov, kakor loči pastir svoje ovce od kozlov, in da bo ljudi dobre volje, »ovce« imenovane, uvrstil v razred »blagoslovljenih«, dočim bodo tisti, ki se bore proti njemu in njegovemu kraljestvu, utrpeli uničenje (Matevž 25 : 31—46). Kralj je zdaj prišel in ločitev je v teku. Zopet se kaže, da so religiozni voditelji in diktatorji proti Kristusu in njegovemu kraljevstvu, in zato se uvrščajo sami v razred »kozlov«, dočim ljudje dobre volje, ki prihajajo iz vseh narodov, rodov in ljudstev, zavzemajo svoje mesto na strani Kristusa in njegovega kraljestva in spadajo vsled tega v razred »ovac«, ki je deležen milosti Gospodove.

Čemu torej še slediti izročilom človeka v pogledu potrebnega za rešitev? Zakaj ne vzeti Biblije za vodnika? A kdo zna Biblijo razlagati? slišimo. Odgovor se glasi: Noben človek. Bog ni nobenemu človeku izročil moč, da razlaga pismo; če pa ga moreš čitati ali si ga dati od koga čitati, tedaj bo tebi ali komur koli dana možnost, da spoznaš, kaj je prav in kaj je krivo in se boš mogel dati nato od tega, kar pravi Gospod, voditi. Peter, apostol Kristusov, o katerem mnogi po krivem trde, češ da je bil prvi papež, pravi v 2. Petrovem listu 1 :20, 21, 'da se nobeno prorokovanje pisma ne godi po lastnem razlaganju.' K temu prideva apostol Pavel v 2. Timoteju 3 : 16, 17 svoje pričevanje, da je vsako pismo koristno za človeka, ki je Bogu lojalen, najsi je duhovnik ali tesar. Nadalje pravi apostol (2. Tim. 2 : 15): »Prizadevaj si preizkušeneža se izkazati Bogu (in ne ljudem).« Nekdo, ki hoče ta ukaz izpolniti, mora sam študirati to, kar je Bog v svoji besedi zapustil.

Vsi razumni ljudje morajo sedaj uvideti, da ni na zemlji nikoli vladal trajni mir pod pravično vladavino. Bog daje na znanje, da edino teokratična vladavina po Kristusu Jezusu zmore to, kar si pošteni ljudje žele. Vabim vas, da Sveto pismo, ki ga kdorkoli, ki je odkritosrčen, more razumeti, brez predsodka, nepristransko in iskreno proučite. Bog, Vsegamogoči, je govoril Davidu, ki predočuje Kristusa Jezusa, rekoč (2. Samuel 23 : 3): »Kdor vlada ljudem, mora biti pravičen, in vladati v strahu Božjem

(Jehovinem)« (angl. Biblija). Človeški diktator, ki je proti Bogu in Kristusu, bi ta pogoj nikakor ne mogel izpolniti. Nekdo, ki podpira zvezo religije in države in stremi po časti, bi tej božanski zahtevi ne mogel zadostiti. Nepopolni ljudje ne bi mogli vladati po pravici in v pravičnosti.

Kako pride to vladarstvo?

Kako dobimo pravično vladavino, in kako se je moremo veseliti? Glede teokratične vladavine je dal Jehova pred davnim časom svojo nespremenljivo Besedo, da obudi svojega Mesijo, Maziljenca, da isti vlada svetu v pravičnosti. Da da ljudem polno zagotovilo, pravi Bog (Izaija 55: 11; 46: 11): »Beseda moja . . . ne povrne se k meni prazna.« ,Govoril sem in tudi storim, da pride tisto.' Jehova imenuje Kristusa Jezusa »Kneza miru«, na čigar rami bo počivalo vladarstvo (Izaija 9: 6, 7) in po katerem edino prejme ljudstvo blagoslove življenja. Dalje pravi o Kristusu, teokratičnem Kralju: ,V pravičnosti bo kraljeval' (Izaija 32: 1). Pod to bogovlado ne bo prostora za politične diktatorje in religioniste, kakor sedaj obvladajo svet in o katerih pravi Bog (Daniel 2: 44): »A v dneh teh kraljev (diktatorjev) ustanovi Bog nebes kraljestvo, ki vekomaj ne bo razdejjano in njegovo gospostvo se ne prepusti nobenemu drugemu ljudstvu; vsa ona kraljestva (diktature) pa zdro-

bi in uniči, a samo bo stalo na veke.« Ni potrebno, da je človek vzgojen v kaki katoliški farni šoli, da to razume, kajne? Gospod Jezus, veliki Regent, bo imel na zemlji svoje zastopnike, in sicer v zvestih možeh davnin, od katerih so nekateri imenovani v enajstem poglavju pisma Hebrejcem, in ki bodo ravnali tako, kakor Kristus zapoveduje (Izaija 32: 1).

Ali bodo ljudje, ki so napram Bogu in njegovemu kraljestvu dobre volje, pod njegovo vladavino pravičnosti, srečni? V Pregovorih 29: 2 čitamo odgovor: »Ko vladajo pravični, veseli se ljudstvo, ko pa gospoduje brezbožnik, ljudstvo zdihuje.« To prikazuje razločno nasprotje med diktatorsko vladavino in pravično vlado Kristusa Jezusa. »Sion« in »Jeruzalem« sta izključno imeni za organizacijo Jehove. Politični in religiozni vladarji od danes niso od Siona, marveč tvorijo nasprotno stranko. Pazimo, kaj pravi pismo o sreči ljudi pod vladarstvom Kristusa Kralja (Zaharija 9 : 9): »Močno se veseli, hči sionska, ukaj hči jeruzalemska! Glej, kralj tvoj pride k tebi: pravičen je in rešitelj.«

Treba je pritrditi, da trpijo danes v vsakem narodu revni pod roko močnih (zlasti Judi v rokah religionistov) mnoge muke in stiske; pazimo pa zdaj, kaj pravi pismo o veliki teokratični vladavini, izvajani po njenem Regentu Kristusu Jezusu (Psalm 72 : 4): »On oskrbi pravico ubožcem ljudstva, pomoč sinom siromakov, stiskalca pa zdrobi.« Teokratični vladar bo gospodoval vsem narodom zemlje (Psalm 72 : 7, 8):

»Pravični bode v cvetu ob času njegovem, in miru bo obilost, dokler ne izgine luna. In gospodoval bo od morja in od velereke do mej zemlje.«

Nikoli ni bilo po človeku izvajane vlade, ki bi bila uveljavila pravična načela teokratije. Po mnogih stoletjih zveze religije in države se nahajajo danes vsi narodi v stanju upora. Je li mogoče, da morejo ljudje po zvezi cerkve in države ustanoviti pravično vladavino in jo držati pokonci, ki bi prinesla ljudem mir in rešenje? To je povsem nemogoče; kajti beseda Božja pravi (Matevž 12 : 18-21): 'Glej, hlapec moj, Kristus Jezus, ki sem ga izvolil; v ime njegovo bodo upali narodi', in v Dejanju apostolov 4 : 10-12: »In v nikomer drugem ni zveličanja; zakaj ni ga tudi pod nebom drugega imena, po katerem bi se mi mogli zveličati.«

Kdaj?

Za kdaj smemo pričakovati, da vlada teokratična vladavina? Satanov čas je potekel. Jehova je že posadil Kristusa Jezusa na prestol in ga poslal da vlada, med tem ko sovražnik še vedno trdovratno kljubuje in se noče umakniti (Psalm 110 : 2; Razodetje 11 : 18). Kaj pa mora kmalu slediti? Pismo odgovarja: Harmagedon, bitka velikega dne Boga Vsemogočnega (Razodetje 16 : 14, 16). Knez miru se bo vojskoval zoper zlobne, da bo možno na zemlji vzpostaviti

mir in pravičnost. V drugem Psalmu svari narode in jim naznanja, da jih njegov Kralj zdrobi, če se ne pokore. Jehova pošilja sedaj po zemlji svoje svedoke, da to svarilo razglase. Diktatorji in religionisti kljubujejo Bogu in njegovemu Kralju očitno in preganjajo Božje svedoke. V demokracijah tvorita religija in politika tako zvano »Zvezo cerkve in države« in vztrajata na tem, da nepopolni ljudje nasprotovaje povelju Najvišjega vladajo, in vse države se zoperstavljajo po Kristusu vladani teokratični vladavini. Noben narod na zemlji ne sprejme danes z veseljem Jehovine svedoke in vest, ki jo prinašajo. Diktatorji preganjajo na zloben način vse tiste, ki služijo Bogu in njegovemu Kralju, in vsi narodi so pozabili Boga in se popolnoma obrnili k nasvetom in vodstvu ljudi. Tako je stanje pri vseh narodih. In kaj je posledica tega? Odgovor izhaja iz Psalma 9 : 17: »Brezbožniki se morajo obrniti v pekel (šeol), vsi narodi, ki so pozabili Boga.« Kakor Bog izjavlja, se bo to zgodilo v Harmagedonu. Vsi ljudje dobre volje verujejo v Boga in so mu pokorni. Samo taki bodo preživeli Harmagedon in se naveke veselili teokratične vlade miru.

Sodba narodov je danes v teku. Vsak posameznik se odloči za eno ali drugo stranko in določi tako svojo usodo, kakor je moči danes videti. Kristus Jezus, veliki Sodnik, vodi sodbo. Ljudje dobre volje, ki žele doživeti Jehovino vlado pravičnosti, se postavijo na stran Kristusa, Kralja, dočim se vsi sebični postavijo zoper vr-

hovnega vladarja teokratije in njegovega Kralja. Gospod ne odloča svojevoljno, kdo naj preživi Harmagedon, marveč vsak določi to sam s svojim ravnanjem. Sodba je zapisana, in poročilo o tem v Matevžu 25 kaže, da bodo nasprotniki kraljestva utrpeli večno uničenje, tisti pa, ki podpirajo bogovlado prejmejo večno življenje. Tem poslednjim poreče Gospod: »Pridite, blagoslovljeni Očeta mojega, podedujte kraljestvo, ki vam je pripravljeno od ustanovitve sveta.«

Ker Jehovini svedoki prinašajo ljudem to vest resnice iz besede Božje, so po religionistih razkričani kot verski fanatiki, snovači nemirov, kot rdeči in hujskači ljudstva. Verski voditelji pač zatrjujejo, da služijo Bogu, so pa napram njegovim hlapcem nasilni, zatajujejo njegovo Besedo in zavračajo njegovega Kralja. Zoper take nasprotnike oznanja Jezus svojo končno sodbo z besedami (Matevž 25 : 41): »Pojdite od mene, prokleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in angelom njegovim!«

Odkritosrčni ljudje sedaj vprašujejo: Kaj naj storimo, da najdemo varstvo in rešitev? Pismo odgovarja: Zapustite izročila in nauke religioznih mož in religioznih organizacij, proučujte besedo Jehove, Boga, in slušajte njegove zapovedi, kajti pisano stoji v Janezu 17 : 3, da je 'to večno življenje, da spoznajo Boga in Kristusa, njegovega Kralja'. V vseh narodih zemlje beže ljudje dobre volje brzo iz vseh mogočih religioznih institucij in skušajo spoznati, kaj je Bog zanje pripravil. Ko doznajo, da je edini kraj

varnosti in edina pot zveličanja pri bogovladi, podpirajo teokratijo in se radujejo, čeprav so sočasno s strani religionistov preganjani. Naj vsi napram Bogu dobromiseljni ljudje vedo z gotovostjo, da se Bog ne ozira na zunanost osebe. Najsi je človek katolik, protestant, jud, suženj ali prost, pri Gospodu ni važno. Kdor ljubi pravičnost in sovraži krivico, se bo izjavil za teokratično vladavino in sprejel varstvo in blagoslov od Gospoda. Tu v roki držim knjigo, ki so jo izdajatelji pripravili za ljudi dobre volje in jo danes izročajo javnosti. Njen naslov je Rešenje. Ona ne vsebuje niti teorije niti mnenja človeka, marveč vsebuje biblijska mesta, ki prikazujejo pot varstva in rešitve k večnemu življenju.

Vsi dobrovoljni, razumni ljudje vidijo sedaj, da nobena zemeljska oblast, izvajana po religionistih in politikih, ne more prinesiti ljudstvu miru in blaginje, zdravja in življenja. Vi vidite, kako taka zveza religioznih in političnih vladarjev stoji sedaj na mestu, kjer ne bi smela stati, in zatrjuje, da je zmožna in sposobna vzpostaviti pravično, miroljubno vlado in jo uveljaviti; toda vi veste, da je taka zveza obsojena v propast in popolno uničenje. Gospod je izjavil, da bo vprav tako stanje kratko pred Harmagedonom na zemlji vladalo, in on svetuje zato vsem ljudem dobre volje, da beže k teokratični organizaciji (Matež 24 : 15, 16). Sprejmite njegov nasvet in živite, ali pa se branite, ta nasvet upoštevati, in umrite! Jehova daje

sedaj po svoji Besedi jasno razumeti, da je religija posvečena večnemu propadu, ker je prišel čas njegove vladavine miru, in ta edino prinese zveličanje; srednje poti ni. Pustite vsem, ki se hočejo še nadalje držati religije in diktatorjev, da to store. Resnica se sedaj oznanja, in vsak jo mora ali sprejeti ali zavreči.

Opozicija.

Jehova Bog zapoveduje, da njegovi svedoki kratko pred Harmagedonom oznanjajo ljudstvu njegovo ime, njegovega Kralja in njegovo kraljestvo (2. Mojz. 9 : 16), ter da svariijo ljudi pred zankami religije in religioznih dogem. V pokorščini do Božje zapovedi prinašajo kristjani ljudem to vest. Nekaj časa se je v to svrho zelo uporabljal radio. Sedaj pa se je oznanjevanje vesti po radiu omejilo, in sicer zavoljo silne opozicije s strani religionistov, ki so z bojkotiranjem in grožnjami mnoge posestnike radio-oddajnikov spravili v veliko zadrego. Jehovini svedoki so se opremili s tisoči gramofoni in ploščami s predavanji, s pomočjo katerih tolažijo ljudi in jim pomagajo do spoznanja resnice; in v minulih nekoliko mesecih so se kot svedoki za teokratično kraljevstvo podali v službo tisoči ljudi, tako iz katoliških kakor tudi iz protestantskih organizacij. To pričevalno delo je religiozne voditelje nadvse razkačilo; oni so zasnovali ljudske rabuke in hlapce Go-

spodove silno napadali. V stremljenju, da ustavijo vest o teokratiji, zavajajo religiozni voditelji zakonodajne korporacije dežele, da izdajajo zakone, ki so naperjeni nalašč zoper Jehovine svedoke. Po nasvetu religioznih voditeljev je zakonodajna korporacija v New Jersey-u izdala zakon, po katerem je smatrati za zločin, ako stariši svoje otroke uče zapovedi vsemočnega Boga. Čemu ta silna, vztrajna opozicija? Prihaja morda odtod, da Jehovini svedoki ogrožajo blaginjo ljudstva? Ne, prav gotovo ne. Edini razlog za to opozicijo je, da se religiozni voditelji in njihovi zavezniki zoperstavljajo po Kristusu izvajani teokratični vladavini.

Petnajst stoletij so organizirana religija in religionisti bili proti teokratični vladavini ter ji kljubovali. A zdaj je prišel dan, ko je Kristus, teokratični vladar, nastopil svojo moč, in iz tega razloga je opozicija dosegla najvišjo stopnjo silovitosti. Božji ukaz se glasi, da je treba ljudi dobre volje poučiti, da beže, preden se izlije jeza Božja nad svetom. Gospod zbira na ta način sedaj svoje »druge ovce« (Janez 10 : 16) k sebi, in te bodo tvorile »veliko množico« (Razodetje 7 : 9—17), in ta bode preživela Harmagedon ter obljudila zemljo s pravičnim rodом. Da imajo ti potrebno pojasnilo, je treba položaj svedokov Jehovinih razjasniti, in vsled tega predložim sledečo izjavo:

1. Vsi ljudje, ki so Jehovi in njegovemu Kralju, Kristusu Jezusu, popolnoma vdani, so kristjani in nosijo vsled tega ime »Jhovini svedoki«

(Izaija 43 : 10-12). Svedoki Jehovini niso niti religionisti niti rdeči niti komunisti; oni niso niti kaka religiozna družba, niti sekta, niti ne izvajajo kakega kulta. Oni so enostavno kristjani. Oni se ne bore proti nikomer radi njegovega državljanstva, plemena ali konfesije.

2. Jehovini svedoki so proti nepostavnosti. Oni se radi pokoravajo vsakemu zakonu države, v kateri stanujejo, če tak zakon ne zahteva direktnega prekršenja zakona Jehove, Boga, katerega priznavajo za Najvišjega. Če bi jih slušanje zakona napram državi ali narodu sililo, da prekršijo zakon Božji, bodo »Boga bolj poslušali nego ljudi« (Dejanje apostolov 5 : 29).

3. Ker Jehovini svedoki Boga in Kristusa Jezusa pripoznavajo kot »višje oblasti« (Rimljanom 13 : 1), se branijo, klanjati se pred katerim koli človekom ali pred po človeku postavljeno silo ter klicati nekemu človeku »heil« in s tem pripoznati, da taki človeški sili pripisujejo varstvo in rešenje. Iz tega razloga edino se branijo, pozdravljati zastavo katerega koli naroda ali kateremu koli človeku klicati »heil«. Pozdravljanje zastave ali klicanje »heil« človeku bi jih napravilo za prestopnike zakona vseмогоčnega Boga in bi dovedlo njihovo večno uničenje (2. Mojz. 20 : 3-5). Če bo država ali narod njim in njihovim otrokom naložila kazen, ker slušajo zakon Božji, tedaj bodo šli isto pot, kakor nekdanj trije zvesti Hebrejci, in se bodo za svojo rešitev zanesli na tistega, kateremu služijo, na Jehovo Boga (Daniel 3 : 16-18).

Kot kristjani stojimo na strani Jehove Boga in njegovega kraljestva. Ljudem dobre volje po vsej zemlji kličem, naj se trdno in neomajno postavijo na stran po Kristusu Jezusu izvajane teokratične vladavine. Druge poti varnosti, druge poti rešenja k življenju ni. To je njegovo vladarstvo miru, in pismo pravi (Psalm 29 : 10, 11): »Jehova kot kralj stoluje vekomaj. Jehova da moč svojemu ljudstvu, Jehova bo blagoslovil ljudstvo svoje z mirom.«

Vatikanski hierarhiji in njenim religioznim podpiralcem rečem tole: Vi se smatrate za del diktatorskih vladavin, katere Jude in kristjane kruto preganjajo. S tem se postavljate proti teokratiji.

Petnajst stoletij ste zasramovali ime Jehove Boga, motili mir sveta, razvnemali osvojevalne bitke in jih izpeljavali, povzročali predčasno smrt nešteti nedožnih, njih glavnega krivca odevali z oblačili slave in ga postavljali svetu za zgled čednosti. Španija spada k nedavno minulim prizoriščem vašega nasilja. Zato vam pravi Bog: ‚Na robu oblačil tvojih je kri duš nedolžnih ubožcev‘ (Jeremija 2 : 34).

Vi ste mnoge držali v nevednosti, strahujoč ljudstvo, in zdaj zapeljujete nevedne, da napadajo kristjane. Poteptali ste svobodo govorenja in bogoslužja in zdaj hočete ljudstvo oropati vseh prostosti. Do semkaj ste odbili vsak napredek za resnico in pravičnost; ali vedite, da vaša opozicija proti teokratiji ne more imeti uspeha. Jehovini svedoki se vas ne boje, ker z

nami je Bog (Jeremija 1 : 19). Vaš konec je prišel. Sodba Božja je zoper Vas napisana in se glasi na uničenje. Vi boste umrli, in spomin na vas bo na veke strohnel (Psalm 145 : 20; Pregovori 10 : 7).

Vsem miroljubnim katolikom, judom in protestantom namenjam sledeče besede upanja: Do sedaj ste sledili vodstvu nepravičnih ljudi, prepuščajoč jim mišljenje. Če hočete ubežati zlu in si rešiti življenje, morate opustiti religijo in se odločiti za Jehovo Boga in Kristusa, njegovega Kralja, ter jima služiti. Vsi, ki se ne opredelijo za Boga in za njegovo kraljestvo, vladano po Kristusu, vztrajajo v opoziciji in bodo uničeni. Napram Bogu dobromiselni ljudje se bodo odločili za njegovo vladarstvo pod Kristusom. Kdor to sedaj sliši in si želi ono pravično vlado in mir, naj odgovori z DA.

Po mogočnem zadonenju DA iz 18.000 grl je izbruhnilo viharo odobravanje, čigar odmev po telefonski vezi in radiu je zadonel dobessedno krog in krog sveta, kajti desetisoči poslušalcev v več kot 30 istočasno vršočih se zborovanjih povsod na zemlji se je pridružilo glasnem klicu in radostnemu odobravanju.

* * *

**Naj vašemu DA slede
DEJANJA**

in ,razglasite svobodo po deželi'!

(3. Mojz. 25 : 10)

Vsi, ki z zgoraj sprejeto resolucijo soglašajo, bodo goreli za tem, da dokažejo, da so se opredelili za TEOKRATIJO, želeč to vest oznanjati. Zato bodete nedvomno tudi Vi hoteli to brošuro razširiti med Vašimi prijatelji in znanci. Pišite nam: adresa na poslednji strani.

Zmaga

VSEMOGOČNI, NAJVIŠJI je Bog, ki edini se imenuje JEHOVA' (Psalm 83 : 19). Kateri dosežejo življenje, morajo to nepobitno dejstvo vedeti in pripoznati, kajti »Jehovina je rešitev« (Psalm 3 : 8). Njegova beseda je prava in vsako delo njegovo resnično (Psalm 33 : 4). Vsi zlobni se vojskujejo zoper Jehovo. Čas je blizu, ko bodo vsa živeča stvorjenja o Jehovi Bogu pela tole pesem: »Rešitev mu je pridobila desnica njegova in rama njegove svetosti« (Psalm 98 : 1). Jezus Kristus je Jehovina »desnica«, ki izvršuje njegovo namero, in on bo vladal v resnici in pravičnosti.

Janez, prorok Jehovin, je nastopil z oznanjenjem, da je Jezus tisti, ki ga je Bog mazilil za vladarja sveta. Postava in vsi proroki od Enoha pa do Janeza so prorokovali Kralja in njegovo kraljestvo. Ker je Janez oznanjal Kralja, je nalletel na hud odpor, in ker je svojo nalogo zvesto izpolnil, je pretrpel nasilno smrt. Jezus, maziljeni Kralj, je pričel svoje delo sredi hudega odpora. Svojim učencem je govoril sledeče besede: »Od dni Janeza Krstnika pa doslej silo trpi nebeško kraljestvo, in siloviteži si ga siloma laste« (Matevž 11 : 12). To prorokovanje se

je začelo izpolnjevati na Jezusu, in nato je Kralj umrl nasilne smrti. Izgledalo je, da je to zmaga za hudobneža; a bila je to le navidezna zmaga. Bog je obudil Jezusa, Kralja, iz smrti in ga povišal na najvišje mesto. Jezus je poučil svoje učence, da bodo vsi njegovi pravi nasledniki naleteli na hud odpor. To prorokovanje se je od takrat pa do danes izpolnjevalo. Kraljestvo je tu, in zopet si ga skušajo siloviteži s silo lastiti; toda tokrat bodo zlobni popolnoma podlegli. Jehovino ime bo opravičeno, in njegov Kralj bo odnesel popolno zmago.

Apostoli so vedeli, da je nauk o »Kraljestvu« najpomembnejši nauk resnice; toda po dneh apostolovih so odkritosrčni ljudje Božjo glavno namero izgubili izpred oči. Ko je Kristus Jezus leta 1918 prišel k templju, se je ta glavna namera Jehovina začela osvetljevati. Pred tem časom so verovali celo najvdanejši kristjani, da je glavna namera Boga, rešiti ljudi pred pogubo. Sedaj razume njegovo ljudstvo jasno, da je glavna namera Jehovina opravičenje njegovega svetega imena in da bodo le tisti ljudje deležni rešitve, ki slušajo njegove zapovedi. Ono vidi, da je nauk o kraljestvu Božjem najvažnejši nauk, ker bo kraljestvo opravičilo ime Jehove, in spoznava, da bodo po tem kraljestvu zvesti ljudje rešeni in dosegli življenje.

V početku je dal Jehova svojo besedo, da bo ustvaril vladavino ali kraljestvo, ki bo dokazalo njegovo nadvlado, opravičilo njegovo ime in naklonilo poslušnim rešenje. Beseda Božja

ne more ostati neizpolnjena, marveč izpelje vsako njegovih namer (Izaija 55 : 11). Jehovino kraljestvo je teokratija, ker jo Kralj upravlja v popolnem soglasju z voljo Vsemogočnega. Njegova vlada je pravična in je edino upanje na rešitev človeka.

Od dni, ko je bil Kristus v telesu, pa do sedaj, so vsi njegovi zvesti nasledniki radi svoje zvestobe v oznanjevanju kraljestva Božjega trpeli nasilje. Biblija jasno povdarja, da je satan, hudič, protivnik Jehove in smrtni sovražnik ljudi, dalje da uporablja satan in njegova tolpa zlobnih angelov ljudi kot orodje, da napada in silno preganja tiste, ki hočejo zvesto podpirati Božjega Kralja in njegovo kraljestvo. Katoliška hierarhija, nacisti in tako zvana »Ameriška legija so glavni vidni sovražniki. Vsako stvarjenje, ki je proti Božjemu kraljestvu, je sovražnik Boga. Vse osebe, ki zvesto služijo Bogu in Kralju, so predmet zlobnega preganjanja satana in njegovega orodja.

Sporno vprašanje.

Kdo je Vsegamogočni, Najvišji — Jehova ali satan? To je sporno vprašanje, ki mora biti sedaj za vselej odločeno. Vse stvarstvo se bo postavilo na eno ali na drugo stran, in v končni odločitvi bodo vsi, ki ne stojе na strani Božji in na strani Kralja, poginili. Kristus Jezus stoji vedno poslušno na strani Jehovini. Radi njegove

zvestobe ga je Bog napravil za Gospoda, Kralja in Rešitelja. Tisti, kateri brezkompromisno zvesto podpirajo Kralja in njegovo kraljestvo, so kristjani. Kdor ni za kraljestvo Božje in za Kristusa, ni kristjan. Kristjani so taki, ki zvesto slušajo zapovedi Božje. Vsak, ki se direktno ali indirektno zoperstavlja kraljestvu, je orodje hudičevo, najsi to spozna ali ne.

Da bi varal lahkoverne ljudi, je satan kratko po potopu organizirano religijo spravil v tek; in od tedaj dalje pa do danes se je posluževal religije kot glavnega sredstva, da preslepi ljudi in jih obrne proti Bogu in njegovemu kraljestvu. Že pred davnim časom je Bog svaril ljudstvo in mu razodel, da je religija zanka, v katero satan lovi ljudi in jim odvzema izgled na življenje (5. Mojz. 7 : 16). Narod Izrael je šel v to past in je bil uničen. Religija ne najde opore v Bibliji. Ona temelji na človeških izročilih in naukih. Iz tega razloga je ožigosal Jezus religijo kot prihajajoče od hudiča, in vsi, ki tega svarila niso upoštevali, so se ujeli v zanko hudičevo (Matevž 15 : 1-9; Janez 8 : 42-44).

Jehovini svedoki so kristjani in se morajo zato v poslušnosti napram Bogu ogibati religije. Oni se ne bore zoper neko človeško stvarjenje, ker je to katoliško, protestantsko ali judovsko. Tudi ne goje mrznje do ljudi, kakor se jih po krivici dolži, marveč oni sovražijo zlobo in hinavščino, ker je ta proti Bogu in njegovemu kraljestvu in proti interesom človeštva. V poslušnosti napram zapovedi Božji morajo pričati o

vesti resnice glede Jehove in njegovega kraljestva in glede razloga opozicije proti resnici, in to morajo storiti, da morejo odkritosrčni ljudje — ne glede na njihovo državljanstvo, raso, barvo ali religijo — doznati, da je edino upanje na rešenje človeka kraljestvo Božje pod Kristusom. Zato vrše dobro, koristno delo.

Danes je na zemlji na stotine religiozних organizacij ali sekt, in v teh organizacijah se nahajajo mnogi odkritosrčni ljudje; a niti ena religijska organizacija ne podpira kraljestva Božjega pod Kristusom. Tako zvana »krščanska religijska organizacija« koraka v opoziciji proti kraljestvu Božjemu na čelu. Vsa dejstva in Sveto pismo dokazujejo, da stoje religiozne organizacije na strani sovražnika Boga in da delujejo zato v veliko škodo odkritosrčnih ljudi. Ker vidimo, da je satan protivnik Boga in Kristusa, moremo popolnoma razumeti besede apostola, da borba kristjana ne gre zoper človeška stvorenja, marveč zoper satana in njegove bojne sile zlobnih angelov, ki se bore zoper vse kristjane, ker so za kraljestvo (Efežanom 6 : 12). Zato radi sprejemamo ta sedaj proti nam naperjeni boj in smo odločeni, po milosti Božji varovati se slehernega kompromisa s sovražnikom. Za nas je kraljestvo Božje zdaleka dragocenejše kot vse stvari sedanjega življenja. Mi ne gojimo sovraštva napram ljudem, marveč pri našamo nasprotno vsem ljudem z veseljem vesti resnice, da bi mogli tisti, ki iščejo pot k življenju in brezmejni sreči, isto najti. Vsi, ki so

proti Bogu in njegovemu kraljestvu, nas sovražijo. Bitka za biti in ne biti med satanom in Jehovinim kraljestvom je sedaj v toku. V končni bitki bodeta zmagala Jehova in njegov Kralj.

Razvoj.

Jehova je dolgo dobo uporabil za to, da je pripravil svojo kraljevsko hišo. On je naznanil svojo namero, da ustanovi svoje kraljestvo in je nato po nešteti proroških dramah napovedal njega razvoj. On je napovedal svojo namero, izbrati izmed narodov »ljudstvo svojemu imenu«, ljudstvo, ki ga uporabi za svoje priče. Od časa Nimrodovega se je satan s pomočjo religije ostro bojeval proti razvoju organizacije Božje in je kruto preganjal tiste, ki so se posvetili Bogu. Čas njegove dokončne odločitve je prišel, in kratko pred tem pošilja Jehova svoje svedoke, da oznanjajo njegovo ime in njegovo kraljestvo, da naznanijo njegovo namero glede uničenja organizacije satanove in razglase svarilo Božje, da bi mogli vsi ljudje dobre volje bežati h Gospodu in najti pri njem zveličanje.

Božja vest nujno odkriva religijo kot zanko. Vodilni religionisti sovražijo vest Božjo; ker pa niso zmožni ovreči biblijskih dokazov, skušajo Božje svedoke uničiti. Oni pravijo: »Jehovini svedoki nimajo niti izobrazbe niti znanja, ki bi se dalo primerjati z onim svetovnih modrijanov.« Odgovor na to je najti v Svetem pismu:

„Bog je v neumnost preobrnil modrosti tega sveta; kar je neumnega na tem svetu, to si je Bog izbral, da osramoti modre, da se ne hvali pred Bogom noben človek' (1. Korinčanom 1 : 20-29). Vest o kraljestvu prihaja od Boga in ne od človeka, in njeno oznanjevanje ni odvisno od visokošolske izobrazbe nekega človeka.

Dalje pravijo religionisti o Jehovinih svedokih: »Kdo so prav za prav oni? Oni niso niti izobraženi niti ne uživajo posebnega slovesa med prvaki ljudstva sveta.« Naš odgovor je najti v Svetem pismu in kaže, da Jezus, edini popolni, ni prav nič slovel med učenimi religionisti. On je povedal naprej, da njegovi pravi nasledniki med ljudmi ne bodo imeli ugleda, da bodo nasprotno religionisti kakor so zaničevali Jezusa, zaničevali tudi vse svedoke Jehovine (Janez 15 : 19, 20; Filipljanom 2 : 7). Mi sledimo našemu voditelju, Kristusu Jezusu; veselimo se, da smo ž njim v istem razredu, radi slušamo njegove zapovedi in z veseljem nosimo njegovo zasramovanje (Rim. 15 : 3).

Sovražnik pravi nadalje o Jehovinih svedokih: »Zakaj naj bi Bog navadne, nevedne ljudi izvolil za svoje svedoke?« Odgovarjamo: Bog pozna tiste, ki ga ljubijo. V času, ko se je njegov ljubljene Sin Jezus rodil na zemlji, ni izvolil Bog za svoje priče religiozних farizejev, marveč pastirje, ki so si svoj kruh zaslužili s poštenim delom. Ko je Jezus izbral svojih dvanajst apostolov, je bil le eden med njimi religionist, in ta je postal izdajalec in je bil uničen. Pavel, ki je

bil izbran, da zavzame mesto nezvestega, je bil pred tem religionist, in šele potem, ko je opustil religijo, ga je Gospod izvolil (Dejanje apostolov 9 : 1-18; Dej. ap. 26 : 5; Galaton 1 : 13, 14). To dokazuje, da more celo religionist, ki je odkristosrčen, spremeniti svoj tek, postati kristjan in imeti nato prednost, biti svedok Jehovin. Ugovor religionistov zoper Jehovine svedoke je torej po Svetem pismu neosnovan.

Njegovo delo.

Gospod zbira sedaj okrog sebe ljudi dobre volje, ki so znani kot njegove »druge ovce« (Janez 10 : 16). Ti bodo tvorili »veliko množico« (Razodetje 7 : 9-17), bodo preživeli katastrofo v Harmagedonu in pod vodstvom Gospodovim napolnili zemljo s pravičnim ljudstvom. Gospod jih napravi za svoje hlapce, ne ker so na zemlji imenitni, marveč ker ljubijo pravičnost in imajo vročo željo, služiti Božjemu »Kralju pravičnosti«. Jehovini svedoki so sedaj uporabljani za to, da oznanjajo ime Vsemogočnega in njegovo kraljestvo, da bi taki ljudje dobre volje mogli spoznati pot k rešenju.

Kobilice.

Ker je Jehova vedel naprej, kaj se bo v teh zlobnih dneh zgodilo, je dal po proroku Joelu

zapisati proroško dramo o njegovem »neobičajnem delu« in njegovih svedokih, ki sodelujejo pri tem delu. Mesto da jih imenuje mogočne, modre in učene, imenuje Bog te zveste svedoke »kobilice«, kajti kobilica uživa vendar le prav malenkosten ugled med visokimi in mogočnimi tega sveta. Če spadaš med Jehovine svedoke, si pač ni trebaš delati skrbi glede tvojega svetskega znanja ali ugleda. Za tebe je Božje priznanje najvažnejše. Jehova uporablja sedaj svoje svedoke za izpeljanje svojega neobičajnega dela na zemlji, in on jih ne primerja samo s kobilicami, marveč jih imenuje »vojska moja velika« (Joel 2 : 25). To vojsko pošilja Bog sedaj proti religioznemu elementu »krščanstva«, in nje zvesta služba je za religiozne voditelje muka. Kobilice ne pokončujejo ljudi, marveč uničujejo živež, kar ga je. Jehovini svedoki se ne vojskujejo zoper ljudi, uporabljajoč telesno orožje, marveč oni uničujejo živež, ki so ga religionisti servirali ljudem in ki jim pri naša pogubo; zato ljudje dobre volje zapuščajo religijo; kajti ona vodi v smrt.

Pazimo toraj, kako Bog svoje svedoke v pripodobi predočuje kot svojo »veliko vojsko«, ki jo pošilja med »krščanstvo«. On označuje svoje svedoke kot »svet narod«, ker so Božjemu kraljestvu popolnoma vdani (1. Petrov list 2 : 9). Kakor stoji pisano, nimajo kobilice zemeljskega kralja, in vendar gredo redoma skupaj (Pregovori 30 : 27). Istotako Jehovini svedoki nimajo zemeljskega kralja ali voditelja. Kristus

Jezus je njihov kralj in voditelj. Božji prorok pravi o njih: »Njegovi zobje so levovi zobje in grizalo ima kakor levinja« Joel 1 : 6). Njihov voditelj, Kristus Jezus, je veliki »lev iz rodu Judovega«, in oni slede njegovemu vodstvu in oznanjajo njegovo vest, katera nasprotnike griže in zbada.

Kobilice pridejo v hiše in požrejo celo firnež s pohištva. Jehovini svedoki pridejo v hiše ljudi in odstranijo krinko z religije, s katero se je ljudstvo zaslepljalo, da bi ostalo v temi. Kristus Jezus, veliki lev, razcefra religijo, »raztrgajoč« jo popolnoma.

Današnje »kobilice«, Jehovini svedoki, oznanjajo Božjo vest in ne vest kakega človeka. Način njihovega dela in učinek te vesti pri religioznem elementu »krščanstva« odgovarja volji Božji in ga opisuje prorok z besedami kakor sledi: »Tekajo kakor junaki, kakor vojščaki plezajo na zid; in gredo vsak po svoji poti in ne menjavajo svojih steza« Joel 2 : 7).

Tako zvana »krščanska religija« trdi, da je vinska trta in smokva Božja; toda kakor pravi prorok opustoši Božja vest resnice sedaj to vinsko trto in smokvo in oropa s tem »krščanstvo vseh sadov kraljestva, vsega listja in skorje, odkriva popolnoma ta sistem in razodeva, da ga je Bog zavržel (Joel 1 : 7). To potrjujejo besede Jezusove, da se interesi kraljestva odvezamejo religionistom in zaupajo njegovemu ljudstvu, ki prinaša sadove kraljestva, da bi njegove »druge

ovce«, »velika množica«, mogla uživati od sadov kraljestva in tako živeti (Matevž 21 : 43).

Ob početku zgodovine Amerike so kristjanski ljudje ustanovili ondi organizacijo ter so iskreno izkazovali vsemogočnemu Bogu čast. Njihovi nasledniki so se spustili v politiko, se zoperstavili kraljestvu Božjemu in preganjali zastopnike kraljestva. Jehova vrši sedaj svoje »neobičajno delo«, katero odkriva veliko napako, ki so jo zagrešili politični religionisti. Če bi se bili religionisti spokorili, se obrnili Bogu in mu služili, ko so bili opozorjeni na to napako, bi se bili mogli povrniti nazaj. A oni so ostali na svoji napačni poti, dokler je bilo za povrnjenje prepozno. Kako pa učinkuje vest resnice, ki se sedaj razglaša ljudem, na »krščanstvo«? Božji prorok Joel odgovarja: »Duhovniki, ki se sami nazivljejo služabniki Gospodovi, žalujejo, ker je polje opustošeno in živež potepan' Joel 1 : 9, 10). Vest religionistov ne vsebuje za ljudi dobre volje nikake tolažbe več. Kar se tiče duhovne hrane, ki so jo oskrbeli religionisti, je sedaj lakota v deželi; kajti Bog jim je odtegnil svojo milost, odkril njihove krive nauke kot goljufijo in zanko, baš tako kot je v prorokovanju napovedano: »Glej, pridejo dnevi, govori Gospod Jehova, da pošljem lakoto v deželo, a ne bodo lačni kruha in ne žejni vode, ampak da poslušajo besede Gospodove« (Amos 8 : 11).

Radi te lakote po poslušanju besede Božje, in ker je v »krščanstvu« mnogo odkritosrčnih

katolikov, protestantov in drugih, ki žele slišati besedo Jehovino, pošilja Bog svojo vojsko, svoje »kobilice«, med ljudi, da jim pripovedujejo o njegovem kraljestvu kakor tudi o milostivem ukrepu, ki ga je pripravil za njihovo rešenje k življenju. Izčrpna obravnava tega prorokovanja Jehovinega je izšla v Watch Towru, katerega proučevati bi bilo koristno.

Ker religionisti niso zmožni, odkritosrčnim ljudem raztolmačiti pomena svetovne stiske, in ker so nasprotniki kraljestva, jih njihov nevidni poglavar spravlja v položaj, kjer obrekujejo in lažejo čez Jehovine svedoke, jih zasramujejo, preganjajo in zapirajo in nekatere med njimi celo more, ker razširjajo resnico. Bog je napovedal, da bodo voditelji »krščanstva« z njegovim zvestim, sedaj na zemlji bivajočim ljudstvom, vprav tako ravnali; in da ne bode malo-dušno, pravi o sovražnikovi opoziciji svojemu ljudstvu te besede: »Ne bodi potr t vpričo njih, ... borili se bodo zoper tebe, ali premagali te ne bodo, kajti jaz sem s teboj, govori Jehova, da te rešim« (Jeremija 1 : 17-19).

Kobilice pojo vse isto, enako pesem, so vselej v ubranem razpoloženju in vedno v harmoniji medseboj, in od dni Faraonovih je njih pesem navdajala srca nasprotnikov Boga s sira-hom. Tako pojo tudi Jehovini svedoki veličastne, harmonične slavospeve Jehovi in njegovemu Kralju (Razodetje 14 : 3), in ta pesem plaši srca tistih, ki so proti Božjemu kraljestvu. Oni tulijo in se naprej zoper nas vojskujejo. Mi drugega

ne pričakujemo; naj tulijo in se bore; to nas ne plaši in nas od našega dela ne odvrne. Mi bomo enostavno peli naprej, ko oni ropočejo in škripajo z zobmi. Vemo, da Kralj, kateremu služimo, zmaša, in da smo po njegovi milosti deležni njegove zmage.

Poslušnost

Jehovina organizacija je Sion, in njegovi svedoki so del tega. Oni ravnaajo v striktni poslušnosti napram njegovim zapovedim, ko neposredno pred Harmagedonom napravljajo hrup, kakor to zahteva Božji ukaz: »Zatrobite na trombento na Sionu in zaženite hrup na gori svetosti moje! Naj trepečejo vsi prebivalci dežele! ker prihaja dan Gospodov, ker se bliža« (Joel 2 : 1). Ta trombni klic daje ljudem dobre volje znamenje, da morejo najti pot k varnosti in rešitvi.

Nato govori Jehovin prorok o času temote in mraka nad »krščanstvom«, in ta opis se točno ujema s sedanjimi razmerami. Nobena zemeljska organizacija ne nudi več kake pomoči, ker primanjkuje vsem luč. Kraljestvo Božje je edina luč, in le tisti jo posedujejo in se je vesele, ki so za kraljestvo.

Jehova pošilja sedaj svojo vojsko »kobilic«, svoje svedoke, ki jih primerja s tropom kobilic. On naznanja, kako po njih razširjena vest učinkuje na »krščanstvo«, da je namreč za religio-

niste nadloga. Ta vest je poslednje svarilo »krščanstvu«, in le napram Bogu dobromisleči ljudje jo bodo uvaževali in našli pot ubega.

Religiozni voditelji so smatrali »krščanstvo« za deželo izobilja, in zanje je bila enaka vrtu Edenu. Vpad Božje vojske »kobilic« na njihove »pašnike« in Božja vest, ki jo svedoki nosijo okrog, je pogazila religiozne pašnike, in Božji prorok Joel opisuje njihovo stisko z besedami: »Pred njim požira ogenj, za njim pa šviĝa plamen; kakor vrt edenski je dežela pred njim, za njim pa prazna puščava, in nikomur ni mogoče ubežati pred njim. Njih podoba je kakor podoba konj, in kakor konjiki, tako dirjajo« (Joel 2 : 3, 4). Pazimo, da se Božja vojska kobilic primerja tudi s konji. Konji se ne boje sovražnika. Tako se tudi Jehovini svedoki ne boje sovražnika. Oni se boje samo Boga in sledijo njegovemu Kralju. Ti svedoki tekajo sem in tja, hitro kakor konji, ki stoje v službi kralja; in v minulih sedmih mesecih je število teh delavnih »konj« na polju naraslo za več kot osem tisoč. Ti niso oboroženi s puškami, marveč s poslanico kraljestva, ki doni po gramofonih, po knjigah in iz radostnih grl. Nadalje opisujoč njihovo delavnost, pravi Božji prorok: »Kakor ropotajoči vozovi skačejo po vrhovih gorá, kakor prasketajoč goreč plamen, ki požira strnišče, kakor mogočno ljudstvo, pripravljeno za boj. Spričo njih trepečejo ljudstva, vsi obrazi žare« (Joel 2 : 5, 6).

Ti zvesti svedoki napadejo kakor velika do-

bro organizirana vojska kako občino, in to ne oziraje se na odpor, na katerega nalete. Če se pojavijo in delajo, se religiozni voditelji razburjajo in njih obrazi od jeze žare; nemudoma sežejo po ostrih protiukrepih, da se te »kobilicne kuge« znebe in da ne slišijo več njihovega veselega petja. Opisujoč dalje delovanje vojske Božje, teh kobilic, pravi prorok: »Tekajo kakor junaki, kakor vojščaki plezajo na zid; in gredo vsak po svoji poti in ne menjavajo svojih stez; drug ne tišči drugega, vsak poedinec gre po svojem tiru, in drevé čez orožje in ne pretrgajo svojega vlaka« (Joel 2 : 7, 8).

Harmonično skupno delujejo in poznajo le en cilj: pospeševanje interesov kraljestva. Kakor ljudje v Jerihu se skrivajo religionisti za političnimi zgradami; te stene pa ne zadržujejo »kobilic«; v poslušnosti do Božjih zapovedi grejo krog in krog in stopajo naravnost čez zidove.

Religiozne organizacije skušajo svoje vernike strahovati in jim vcepiti predsodke, a Jehovini svedoki jim, ne glede na to, prinašajo poslanico kraljestva. Prej bodo poslušali Boga, kakor pa se uklonili stroгим zahtevam ljudi, in Jehova pravi o njih: »Po mestu tekajo semintja; priplezajo na zid, stopajo v hiše, skozi okna lezejo kakor tat« (Joel 2 : 9).

Ne vdirajo morda v hiše, marveč postavijo kratkomalo svoje zvočne aparate pred vrata in pustijo da prodre vest notri k »jetnikom«. Posledica tega je, da religionisti in njihovi zavezniki trepečejo in tulijo in da se nad njimi zgrinja

popolna tema. Gospod opisuje izid z besedami: »Pred njimi se trese zemlja, nebo se giblje; solnce in mesec otemnevata in zvezde bledé (Joel 2 : 10). Veliki cerkveni voditelji, simbolični »mesec« in »zvezde« religije, so v popolni temi, ker so Duha Gospodovega dočista zgubili.

To je čas, ko vlada v »krščanstvu« stiska. Medtem ko se vest o kraljestvu razlega, pravi Jehova vsem ljudem dobre volje, ne glede na njihovo narodnost ali prejšnje versko prepričanje: »Zgodi se pa, da vsak, kdor bo klical ime Jehovino, bo rešen« (Joel 2 : 32). S tem, da daje Jehova razglašati svojo vest, razodeva svojo dobroto napram vsem ljudem dobre volje, in ti so, kateri prejmejo resnični blagoslov.

Vojna proklamacija

Sovražniki kraljestva Božjega razkričujejo sedaj Jehovine svedoke za komuniste, rdeče in hujskače ljudstva. Seveda je to zlonamerna kriva obtožba. Jehovini svedoki imajo le eno poslanstvo; to obstoji v tem, da v poslušnosti do Jehovinega ukaza naznanjajo njegovo kraljestvo in tako sporočajo ljudem resnico. Satan in njegovi religiozni agenti si prizadevajo, da vse politične sile razvnamejo zoper Božje svedoke. Na podlagi krivih, po religioznih voditeljih dvignjenih obtožb, se je vladujočemu elementu narodov vcepilo predsodke napram Jehovinim svedokom. Jehova razodeva zato svojo namero, pokazati vsem narodom, da je on res-

nično Edini, prijatelj svojih svedokov, in da so narodi zabredli v religijsko mrežo satanovo. Bog pravi po svojem proroku Joelu: »Tedaj zberem vse narode in jih popeljem v dolino Josafat, in tam se bom z njimi pravdal za ljudstvo svoje« (Joel 3 : 2). Dolina »Josafat« pomeni »Jehova oskrbi pravdo«, s čimer bo vsemu stvarstvu dokazano, da ima on prav in da je Najvišji. Ondi bo po Kristusu, kralju, opravičil svoje ime kakor tudi tiste, ki so mu zvesto služili. Dolina Josafat ponazoruje zatorej v prišpodobi bojno prizorišče velikega dne Boga Vsemogočega, kjer bo sporno vprašanje končno-veljavno odločeno in s tem dokazana vrhovna oblast Jehove. Narodi morajo priti doli na bojni prostor, da spoznajo in se prepričajo, da je Jehovin Kralj in njegovo kraljestvo edino upanje ljudi (Izaija 64 : 1, 2, 3). Proklamiranje vesti o kraljestvu razvneja mržnjo religionistov zoper hlapce Jehovine, in po hierarhiji vodeni religionisti silijo vse narode, da se zedinijo k naklepu zoper Jehovine svedoke, in njihovo delo s kakršnim koli sredstvom ustavijo (Psalm 83 : 2-5). Jehovini svedoki niso nikoli zakrivali kakih nasilstev ali drugih nepostavnih dejanj napram religionistom in jim tudi niso kratili prostosti. Oni so zgolj razglašali resnico Božjo, ki se je udeleževala v korist dobromislečim, ne glede na to, kateri religiozni organizaciji so pripadali. Religionisti so ravnali s služabniki Božjimi nepravično in zlobno, in Bog je dal obljubo, da bo njihovemu hudodelstvu zadostno povrnjeno.

Božja proklamacija

Religiozni voditelji pravijo svojim vernikom, češ da so Jehovini svedoki samoimenovana korporacija, ki pospešuje sebično, od človeka ustanovljeno podjetje. Ta obtožba je kriva. Naj vsi razumni ljudje to, kar sedaj sledi in se navaja iz besede Božje, prouče in nato sami presodijo, ali je to vest človeka ali vest Božja, ki se mora sedaj po vsem ozemlju »krščanstva« proklamirati. Prorok poroča: »Jehova je govoril« (Joel 3 : 8); in pravi nadalje: »Sklep moj bo stal; govoril sem in tudi storim, da pride tisto« (Izaija 46 : 10, 11). Jehova daje svojim zvestim hlapcem na zemlji, ki mu neposredno pred Harmagedonom služijo, ukaz, ki naznanja njegovo namero in to, kar iz tega sledi. On pravi: »Razglasite to med narodi, posvetite vojsko, zdramite junake, vsi vojščaki naj pridejo in stopijo sem!« (Joel 3 : 9). To proklamacijo je treba razen posvečenemu ljudstvu Božjemu razglasiti vsem narodom. Ona ni poziv k oborožitvi na vojsko med narodi sveta, marveč poziv k predpripravi na enoten postopek bojnih sil satanovih zoper vse zastopnike kraljestva Jehovinega. Stoletja so religiozni element in njegovi zavezniki stremeli za tem, da uničijo zveste svedoke Božje, in zdaj je prišel čas odločitve. Jehova daje sovražniku temeljito in pravično svarilo in priliko, da pokaže svojo moč, in zato pravi: »Pripravite se na vojsko, zdramite vaše junake, kateri mislijo, da morejo obvladati svet, nasprotujoč volji Božji; organi-

zirajte to, kar imenujete »katoliško akcijo« in fašizem, in uporabite to, da izvajate pritisk na vse politične, izvršilne in sodne uradne osebe iz opozicije do dela oznanjevanja blagovestja. Postavite vaše diktatorje, vašo totalitarno državo ali pošastnega novodobnega Goliata. Pripeljite vaše »pritrjevalce« v zakonodajnih zborovanjih in vaše sodnike, ki se dajo vplivati in store silo Jehovinim svedokom. Privedite vaše navodne priporočevalce patriotizma, ki silijo otroke k prekršenju zakona Božjega. Trobite lažni hrup zoper Jehovine svedoke, obtožujoč jih, da so komunisti ali rdeči. Razvnamite vso jezo zoper te zveste služabnike Jehovine. Dajte da pridejo zdaj vsi vaši vojščaki na bojno polje harmagedonsko. Naj le pridejo in počenjajo svoja očitna, brezbožna dejanja zoper Božje kraljestvo in njegove svedoke. Pustite jim bojkotirati radio-odajnike, ki oddajajo vest o kraljestvu. Naj izvajajo pritisk na zakonodajne korporacije, da napravljajo zločin na Jehovinih hlapcih za zakon. Naj uvajajo prisilno pozdravljanje zastave in prisilno priklanjanje pred ljudmi in silijo politične faktorje vlade, da zapirajo stariše, ker učijo svoje otroke, da slušajo Vsemogočnega. Pojdite kakor daleč morete, storite vse, kar je v vaši moči! Privedite vse svoje orožje; kajti bitka je blizu. Vojsko ste si želeli; zdaj jo boste imeli!

Jehova zapoveduje dalje svojim svedokom, da to njegovo vest proklamirajo v navzočnosti voditeljev »krščanstva«: »Prekujete svoja oralna v

meče in kosirje v sulice! Slabič naj reče: Junak sem!« (Joel 3 : 10). Drugače izraženo, jim pravi Bog: „Napravite konec z vašim nekdanjim mirovnim propagandnim delom, s katerim ste skušali svet izpreobrniti k religiji, in premenite vsa svoja sredstva v orožje. Vsi skupaj ste slabi, vendar naj reče sleherni med vami: »Močan sem, da se borim proti tistim, ki so za Boga in njegovo kraljestvo.«“

Po svojem proroku poziva Jehova dalje na boj in reče: „Pridite sem, vsi narodi vseokoli, postavite se v boj!“ Ker je prišel čas njegovega opravičenja, odobrava Jehova vojsko, in on ve, da bo zmagal.

Jehova kliče na končno bitko svojo mogočno nebeško vojsko, ki stoji pod vodstvom Kristusa Jezusa, kralja. On pravi o tem: Jaz sem ukazal posvečencem svojim, tudi sem poklical na jezo svojo junake svoje, ki se radujejo v moji veličasti« (Izaija 13 : 3).

Pred davnim časom je Jehova rekel satanu, da ga bo nekaj časa ohranil, dal nato razglasiti svoje veliko ime po vsej zemlji in kar za tem oznanjenjem razodeti svojo moč nad satanom in vseh njegovih bojnih silah (2. Mojz. 9 : 16). Sedaj je prišel čas, da obračuna z vsemi bojnimi silami satana. Jehova manevrira sovražnike prav tako dobro kot svoje lastne bojne sile in jih zbira na bojnem pozorišču. To vključuje vse narode zemlje, ker so vsi proti Jehovi in njegovemu Kralju.

Bitka

Jehova daje nato svojemu proroku prikazen o vseh za boj pripravljenih, na bojnem polju zbranih bojnih silah, in prorok opisuje na ukaz Božji to prikazen z besedami: »Množice, množice v dolini razsodbe! kajti blizu je dan Gospodov v dolini razsodbe« (Joel 3 : 14). Pazimo: Noben zemeljski narod ni izpuščen; vsi so tani, ki so proti Bogu in proti tistim, ki stoje na strani Jehove in njegovega Kralja. Za sovražnika je to čas teme; kajti nikomur ne sije nebeška luč razven tistim, ki so vdani Jehovi in njegovemu Kralju (Joel 3 : 15). Opomba k Joelu 3 : 14 v angleški Bibliji kaže, da je dolina Josafat kraj odrezanja ali mlatenja, kjer Jehova sovražnika popolnoma zmlati in ga dobesedno zdrobi.

V kak namen dopušča Jehova, da vsi narodi tako oboroženi korakajo zoper njegovo kraljestvo in njegove hlapce? On odgovarja po svojem proroku Zefaniji (3 : 8): »Zato me čakajte, govori Jehova, do dne, ko vstanem, da bi plenil! Kajti sklep moj je, da zberem narode, skupim kraljestva, da izlijem nadnje srd svoj, vso gorečo jezo svojo: kajti v ognju gorečnosti moje bo požrta vsa zemlja.«

Kristus Jezus vodi nebeške bojne sile (Razodetje 19 : 14). Jehova, veliki sodnik, uraduje kot sodnik in odloča o bitki. On da povelje, da se začne bitka, kakor stoji pisano (Joel 3 : 16): »Jehova rjove s Siona, in gibljeta se nebo in

zemlja', in bitka sledi in popolnoma pokonča vso moč satanovo.

Sion je oficijelno prebivališče Božje, in Bog govori po Kristusu in svojih drugih pričah. Dejstvo, da rjove s Siona in grmi z glasom svojim iz Jeruzalema, pokazuje, da mora njegova organizacija na zemlji odslej naprej opravljati gromovito vest in da bo tako tudi opravljala, s tem da bodo hodili zvesti od hiše do hiše in to vest sporočali ljudem. Glas Jehovin je nad ljudstvom njegovim (Psalm 29 : 3, 9). Kakor njegov prorok izjavlja, je vest ure Jehovina vest. 'Vest Gospodova, ki povrača sovražnikom svojim' (Izaija 66 : 6). To vest mora opraviti sedaj na zemlji bivajoče zavezno ljudstvo Jehovino.

Vest resnice navdaja sovražnika z jezo in ga napotuje, da svoje napore, zadržati svedoke Gospodove v njihovem delovanju, podvoji. Naj bi vsi tisti, ki stoje na strani Jehovini in njegovega Kralja, vselej mislili na to, da se ne bore proti kaki osebi radi njene religije, rase ali barve, marveč da morajo kot zvesti hlapci Božji slušati njegove zapovedi in zato oznanjati njegovo vest. Jehovino zvesto ljudstvo na zemlji ne bo pred sovražnikom niti trepetalo, niti bo omagalo, ker je preganjano. Ne oziraje se na ves odpor bo tudi naprej Boga bolj poslušalo nego ljudi. Noben po ljudeh izdani zakon ne bo zaustavil pričevanja in pesmi zvestega, sedaj na zemlji živečega ljudstva Božjega. Po delovanju sovražnika se vera in vztrajnost vsakega kristjana do skrajnosti preizkusi. Mnogi bodo radi

svoje zvestobe do Boga pretrpeli smrt. Mislimo pa na besede Gospodove: »Bodi zvest do smrti, in dam ti venec življenja« (Razodetje 2 : 10).

Pribežališče

Kje bodo ljudje dobre volje v tem času velike depresije, ko se zrušijo narodi, neki našli pribežališče in varnost? Prorok Božji nam daje odgovor: »Jehova je pribežališče ljudstvu svojemu in trdnjava za nje« (Joel 3 : 16). »Bog nam je pribežališče in moč, v stiskah pomoč najhitrejša. Zato pa se ne bojimo, čeprav se premakne zemlja, če se gore pogreznejo v globino morja« (Psalm 46 : 1, 2). V nasprotju s to dragoceno obljubo pravi Bog glede religionistov, ki se klanjajo pred ljudmi, jih častijo in se zoperstavljajo teokratičnemu kraljestvu: »Laž so storili za svoje zavetje, in Bog bo to zavetje laži iztrebil« (Izaija 28 : 15, 17). Ko bi vladarji sveta spoznali, da je religija zvita spletko satanova, s katero hoče odkritosrčne ljudi omamiti in odvrniti od kraljestva Božjega, ne bi več rekli: »Treba nam je več religioznosti.« Če bi opustili religijo in religiozne običaje in se popolnoma obrnili Bibliji kot svojemu voditelju, bi našli tam sledeče jasno navodilo Jehovino: »Glej, hlapec moj, ki sem ga izvolil, ljubljenelec moj, ki je duši moji po volji: Duha svojega položim nanj, in oznanjeval bo sodbo narodom... In v ime nje-

govo bodo upali narodi« (Matevž 12 : 18-21). Božje kraljestvo je edino upanje za človeštvo.

Nedvomno so še velike množice odkritosrčnih ljudi, ki mislijo, da je religija za njihovo dobro neobhodno potrebna. Če bi spoznali, da je kraljestvo Božje njihovo edino upanje, tedaj bi se od religije odvrnili in poveličevali Kristusa, kralja. Velike množice opuščajo sedaj religijo, in še večje množice bodo kmalu po isti poti sledile. Jehova nalaga svojim posvečencem, katere je razsvetlil, dolžnost, da vse, ki žele poslušati, pouče o njegovem kraljestvu in blagoslovih, ki jih prinaša.

Nikoli poprej se ni človeku tako jasno razodelo, da je nauk o kraljestvu Božjem najvažnejši nauk Biblije. Zvesti možje od Abela do Janeza so verovali v kraljestvo in upali nanj. Ljudje dobre volje spoznavajo sedaj njegovo navzočnost in njegove blagoslove. Tu nekaj razlogov, zakaj je kraljestvo tako nadvse važno: Kristus je kralj, zakoniti in pravični vladar sveta. On je oficijelni izvrševalec volje Jehovine, vrhovnega vladarja teokratije, in njegovo kraljestvo bo opravičilo Jehovino ime in razodelo, da Bog lahko postavi na zemljo ljudi, ki so mu zvesto in resnično vdani. Po Kralju in njegovem kraljestvu najdejo ljudje rešitev pred katastrofo harmagedonsko, da, rešitev k večnemu življenju.

Velike množice odkritosrčnih ljudi, ki so na-

pram Bogu lojalne, ubeže religiji in iščejo pribežališča v Kristusu, Božjem kralju. Oni ne potrebujejo zemeljskega voditelja niti kralja, in ga tudi nimajo, ker je Kristus njihov kralj, njihovo pribežališče in njihovo upanje. Tudi ljudje dobre volje se takoj uvrstijo med tiste, ki pričajo za kraljestvo, in z veseljem prinašajo ljudem radostno vest. Ne napravlja se nikake razlike, ker so nekateri katoliki, nekateri protestanti in nekateri sploh brez religioznega prepričanja. Edino merilo, ki prihaja za vsakogar v poštev, je: Ljubiš li pravičnost, in sovražiš krivico? Želiš li, da vlada kraljestvo Božje pravičnosti? Če je temu tako, potem se postavi na stran Boga in njegovega Kralja in sporoči to dejstvo ljudem, da bo tudi drugim v korist.

Strogi zakoni in strahotno preganjanje ne bodo tistih, ki ljubijo Kralja, odvrnili od tega, da ne bi v pričevanju šli naprej. Zanje je kraljestvo Božje vse, in oni pričakujejo od Boga in Kristusa zveličanje. Krive obtožbe njihove gorečnosti za kraljestvo ne bodo zmanjšale. Naša prednost in dolžnost je, da kot kristjani podučimo vse o tem, da nismo niti komunisti, rdeči, fašisti niti nacisti, tudi ne sekta ali kaka religiozna družba, in da ne izvajamo kulta, marveč da smo nedeljeno in brezpogojno za Jehovo in njegovo kraljestvo pod Kristusom. Kljub vsemu odporu smo odločeni, porabiti naše življenje za interese kraljestva. Zato predlagam, da udeleženci tega kongresa, zbrani v mnogih pokrajinah zemlje in zvezani po modernih vezah, pošljejo sledečo vest

dobre volje narodom sveta, ki hrepene po rešitvi:

Prvič. Kot pravicoljubni ljudje, ki nas veže vez nesebičnosti, smo se zbrali k temu kongresu. Naša popolna vdanost velja Jehovi Bogu in Kristusu Jezusu, njegovemu kralju, kateremu z veseljem in brez strahu pred zemeljskimi silami služimo.

Drugič. Mi ne zasledujemo nikakih zemeljskih, političnih ciljev. Mi nismo komunisti, nacisti ali fašisti in ne gojimo simpatij do takih gibanj. Mi nismo nikaki religionisti, marveč verujemo, kakor je izjavil Bog, da je religija zanka hudiča, v katero se nevedoma zapletajo ljudi. Mi nismo niti sekta niti kaka religiozna družba in ne izvajamo kulta. Kristjani smo.

Tretjič. Slušajoč zapoved Gospodovo, se pečamo izključno s tem, da oznanjamo Jehovino vest resnice o veliki teokratični vladavini miru. Mi ne vodimo nikakega prepira s katerim koli človekom radi rase, religije ali drugih stvari; mi smo proti krivici in se borimo zato proti hudiču in njegovi vojski, kakor razlaga Efež. 6 : 12.

Četrtoč. Stoletja je Jehova Bog povdarjal nad vse važno resnico o svojem kraljestvu. Njegovi proroki davnih dni so upali nanj in dali zanj življenje. Pod vodstvom Kristusa Jezusa so apostoli polagali važnost na njegov prihod in pomen. Zdaj je kraljestvo prišlo, in vsak kristjan

na zemlji mora biti svedok za to kraljestvo; vsled tega smo Jehovini svedoki.

Petič. Mi ne stremimo po ugledu med ljudmi tega zlobnega sveta, marveč nam je le za priznanje Božje in priznanje Kristusovo. Mi nimamo zemeljskega kralja ali voditelja. Kristus je naš kralj, in njegovo kraljestvo proslavljamo. Odklanjamo, da bi se priklanjali ljudem ali pričakovali varstvo in zveličanje od kakršne koli zemeljske sile ali stvorjenja na zemlji. Naše varstvo in zveličanje prihaja od Boga po Kristusu Jezusu.

Šestič. Na ukaz Božji oznanjamo njegovo v Bibliji podano vest, ki se v glavnem glasi takole: Dan končnoveljavne razsodbe glede svetovlade je tu in to sporno vprašanje bo v zdaj predstoječi bitki harmagedonski rešeno; vsi zemeljski narodi se naglo zbirajo k tej bitki, vsled česar so sedaj proti Jehovi Bogu in proti njegovim pričam; v vojski harmagedonski bodo satan, njegova organizacija in vsi njegovi podpiralci in privrženci uničeni in Kristus in njegovo kraljestvo zmagata tedaj neomejeno v slavo Jehove, Boga.

Sedmič. Samo tisti ljudje, ki so napram Bogu in njegovemu kraljestvu dobre volje, bodo preživeli harmagedonsko katastrofo. Rešitev pred to katastrofo in odrešenje k večnemu življenju je pri Jehovi Bogu, in on ohrani in reši le tiste, ki se brezpogojno postavijo na stran Boga in njegovega kraljestva. Knjiga BOGASTVO ti bo

pomagala najti pravo pot. Želimo v tvojem lastnem interesu, da resno premisliš svojo prednost, da pokažeš sedaj religiji hrbet in se povsem in neomajeno postaviš na stran Jehove in njegovega kralja, Kristusa Jezusa.

Kdor je za to, naj odgovori z DA!

Družba je izdala in pripravila knjigo BOGATSTVO (v hrvatskem jeziku) kot učno knjigo za Jonadabe, ki bodo tvorili »veliko množico« (Razodetje 7:9-17). Ona bo v pomoč ljudem dobre volje, da bodo lahko našli v Bibliji vse, kar naj bi vedeli. Vsem, ki so se izjavili pripravljeni, delati voljo Božjo, je naložil Bog dolžnost, da to vest ponesejo ljudem, preden začne bitka. Vsak, ki Boga ljubi, bo storil svojo dolžnost, s tem da bo opozarjal ljudi na edino pot rešitve. Stori svoj del kljub opoziciji!

Po vsegamogočnosti Jehove podpirana, po njegovem zmagoslavnem Kralju vodena vojska, prodira sedaj naprej in proklamira neustrašeno in veselo ime Jehove in njegovo kraljestvo.

Mislite pri nadaljevanju dela na besede zvestega apostola: »Hvala Bogu, ki nam daje zmago po Gospodu našem Jezusu Kristusu!« (1. Korinčanom 15 : 57).

Kaj bi storili,

če bi imeli moč in sposobnost?

Ne bi li ozdravili vseh bolnih ljudi?

Ne bi li pomagali hromim na noge?

Ne bi li odprli slepim oči?

Ne bi li odprli gluhim ušesa?

Ne bi li osvobodili narod tlačanstva?

Ne bi li pobijali prevaro in korupcijo?

Ne bi li zavračali vsakršno zlo ali greh?

Ne bi li vso zemljo preuredili v raj,

kjer bi vsi iskreni ljudje živeli v brez-

mejni sreči, zdravju in blaginji?

Umljivo je, da bi to storil vsak razumen človek!

A čemu tega ne stori Bog, veliki Stvarnik, ki je, kakor razlaga Biblija, moder, vsegamogočen in ki je ljubezen? Smemo li upati, da bo on kdaj to storil?

Razmišljajte enkrat o vsem tem in pomislite, kake vrednosti bi bilo za Vaš duševni mir in zadovoljstvo, da imate zanesljivo, verodostojno in logično pojasnjenje vseh teh vprašanj.

To najdete v knjigah in brošurah sodnika Rutherforda. Pa ne samo na gornja vprašanja prejmete zanesljiv in popoln odgovor, nego tudi na stotine drugih vprašanj, ki tarejo sodobnega človeka.

Zato pišite na naslov, ki se nahaja na poslednji strani in zahtevajte, da se Vam pošlje brezplačno cenik in katalog. Literatura je na zalogi v 75 raznih jezikih, zato navedite, v katerem jeziku želite. Glede vprašanj, ki so Vam nejasna, nam poročajte pismeno, in dobite zadovoljiv odgovor. Naša dolžnost in prednost je, da Vam služimo in Vam pomagamo, da razumete vse, kar se odnosi na Boga.

WATCH TOWER

kakor tudi za Mednarodna
pisma (International Bible)

117 Adams Str.

Adrese naših

Argentina	Calcutta	Brasel	S. Paulo
Australija	7 Bere	Demerara	Plovdiv
Belgija	66, rue de l'Université,	Toronto 5	Santiago
Brazillija	Av. Celso Garcia 951,	Shanghai	Praha-Vysocany
Britanska Gvineja	Box 107, Georgetown,	Kopenhagen	Londen W. 2
Bugarska	Ul. Gimnazialna 34	Tallinn	Helsingfors
Kanada	38-40 Irwin Ave.,	Paris IX	Athen
Chile	Ejercito 238,	Monolulu T. H.	Heemstede
Kina	Box 1903,	Bombay 5	Kingston
Čehoslovačka	Podvini 184,	Suginamiku, Tokio	Batavia, Centrum
Danska	Sondre Fasanvej 54,	Beograd	Seoul
Engleska	34, Craven Terrace,	Riga	Kaunas
Estonska	Suur Tartu-Maantee 72/3,	Budapest III.	Mexiko, D. F.
Finska	Väinämöisenkatu 27,	Wellington	Oso
Francuska	129, Faubourg Poissonnière,	Lodz	Bukarest 2
Grčka	Lombardou 44,	Kapstadt	Madrid
Havana	Box 681,	Singapore	Stockholm
Nolandija	Camplaan 28,	Bern	Port of Spain
Indija	40 Colaba Rd.,	Lagos, Nigeria	
Jamaika B. W. L.	151 King St.,		
Japan	58 Ogikubo 4 - Chome,		
Java	Post Box 59,		
Jugoslavija	Dalmatinska ul. 59,		
Korea	1-129 Sedaimon-Cho,		
Lotiška	Cesu Iela 11 Dz. 25,		
Litavska	Aukštaičiu g-ve 8, b. 1,		
Madžarska	Zsigmond u. 68,		
Mexiko	Calzada de Melchor Ocampo 71,		
Nova Zelandija	Box 252,		
Norveška	Inkognitogaten 28 b,		
Poljska	ul. Rzgowska 24,		
Rumunija	Str. Crisana Nr. 33,		
Južna Afrika	Boston House,		
Spanija	Calle de Cadarso 11,		
Strait Settlements	(Brit. Malakka), Post Box 566,		
Švedska	Luntmakaregatan 94,		
Švajcarska	Allmendstrasse 39,		
Trinidad B. W. L.	Box 194,		
Zapadna Afrika	15 Apongbon St., Box 695,		

Prosim, pišite na katerokoli od teh adres in dobili boste obvestilo o ceni naših izdanj v posameznih deželah. Nekateri naši spisi so tiskani v 75 različnih jezikih.

Za Jugoslavijo

„KULA STRAŽARA“ (Rudolf Kale)

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

Beograd, Dalmatinska ul. 59

51787

095602149

COBISS